

B

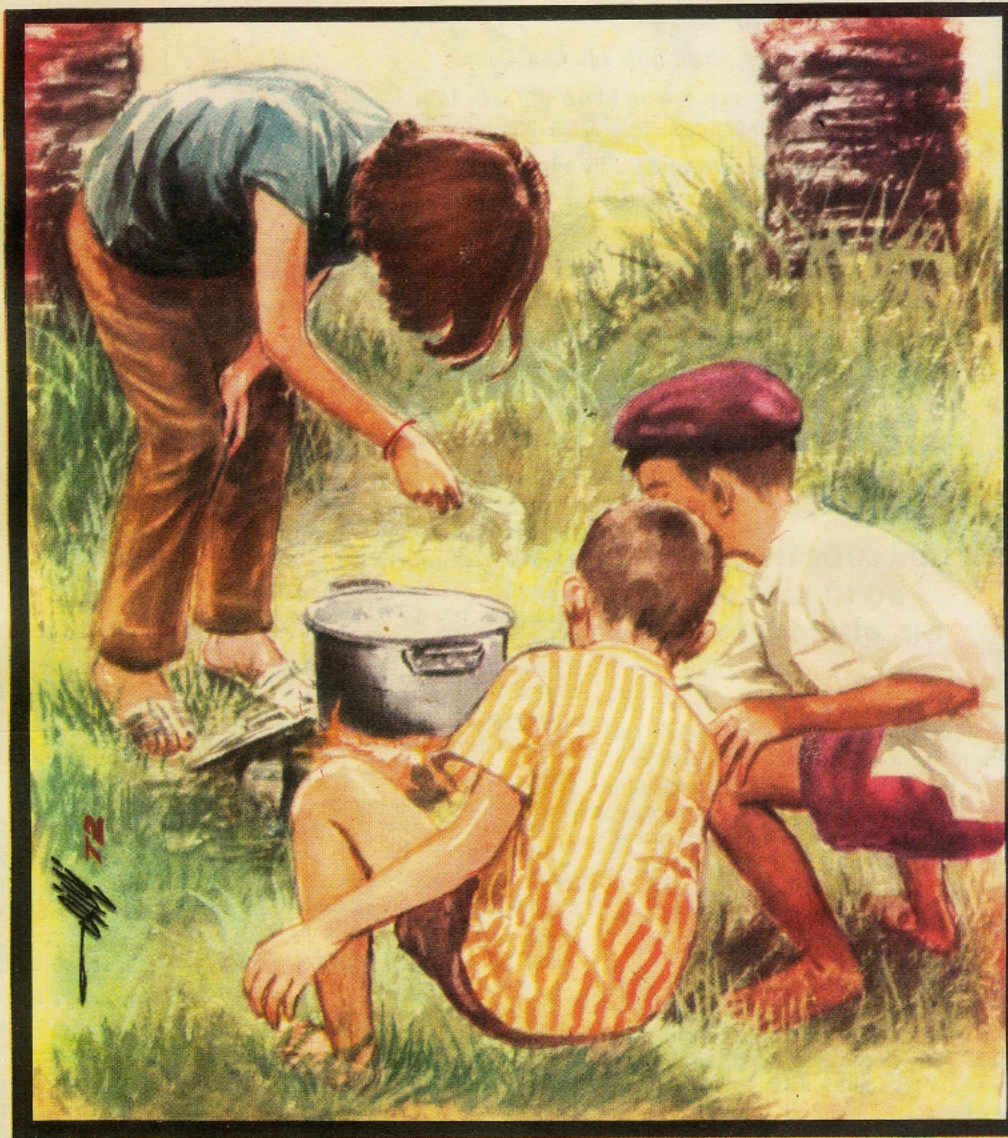
thiếu nhi

TUẦN BÁO GIẢI TRÍ VÀ GIÁO DỤC

Chủ nhiệm : NGUYỄN-HÙNG-TRƯƠNG Chủ biên : NHẬT-TIẾN

Tòa soạn : 159, Thiệu Trị (Phủ Nhuận) Saigon — Đ.T. 42.152

Cơ sở phát hành : 62 Lê Lợi, Saigon — Điện thoại 20.348

Học như đi thuyền ngược nước,
không tiến ắt lùi

LỮ KHÔN

50

CÁC EM NHỚ ĐÓN MUA VÀ GIỚI THIỆU VỚI BẠN CÁC EM THIỆU NHỊ SỐ 51 KỶ NIỆM ĐỆ NHẤT CHU NIÊN

Một cố gắng của tòa soạn để đáp ứng lòng tin cậy của độc giả trong suốt một năm qua. Ngoài những bài thường xuyên, còn có các tiết mục đặc sắc :

- ♣ Từ bản thảo đến trang báo, phương thức làm việc của nhà in? **BÁCH KHOA** trả lời **Thắc Mắc của Em**.
- ♣ Một năm làm việc ở tòa soạn Thiệu Nhi, tòa soạn đã lựa bài của các em như thế nào? của **Nhật Tiến**.
- ♣ **Phóng sự** : Tất cả cho Thiệu Nhi của **Lê Trung**
- ♣ Đùa với bong bóng xa bông, thổi bong thanh những hình kỳ lạ mà không vỡ
- ♣ **Xảo thuật trong phim ảnh của Chu Quân**.
- ♣ Cắt thừng khăn tay trước khán giả, rồi làm liền lại như cũ, **sưu tầm Áo thuật đặc sắc của Bách Khoa**.
- ♣ Những sáng tác mới nhất : **Tý chuột chết hụt của Tuổi Đoàn**, **Một vụ Mua Bán của Tế Xuyên**, **Một năm tâm sự vui buồn của Đỗ Phương Khanh**, **Thuở mơ làm văn sĩ của Nhật Tiến**
- ♣ Tranh phim mới nhất : **TÝ XÍU ĐẠI THẦN LỰC VÀ BỨC VẤN TỰ KỶ DỊ** của **Peyo** *Chu Quân chuyển ra Quốc Ngữ*
- **Mục Lục trọn năm từ số 1 đến số 50.**
Và nhiều bài sưu tầm, khéo tay, giải trí, ảnh lạ, vui cười, thơ văn, đặc sắc khác.

TRANH BÌA MỘT NGỌN NẾN HỒNG RẤT RỰC RỠ CỦA VI VI
Ra ngày 13 - 8 - 1972 - 40 trang - Giá vẫn 50đ

HỢP MẶT GIA ĐÌNH THIỆU NHỊ NHÂN DIỆP KỶ NIỆM ĐỆ NHẤT CHU NIÊN

— Địa điểm : Trụ sở **TRUNG TÂM VĂN BÚT VIỆT NAM** số 107 đường **Đoàn Thị Điểm** Sài Gòn.

— Ngày : **Chủ Nhật 13-8-1972**

— Giờ : **Từ 8g30 đến 12g sáng**

— Chương trình sinh hoạt :

1) **Giới thiệu các em trong gia đình Thiệu Nhi, các nhân viên tòa soạn, các nhà văn, nhà giáo cộng tác với Tuần Báo T.N.**

2) **Trao tặng giải thưởng cuộc thi sáng tác đợt 1.**

3) **Ca cộng đồng.**

4) **Chiếu phim hoạt họa tô màu và phim ngắn của Charlot.**

Đặc biệt kỷ họp mặt thân hữu này tòa soạn không đặt giấy mời các quan khách chính thức như những lần trước để chúng ta được hoàn toàn tự nhiên, không bị ràng buộc bởi các hình thức nghi lễ — Tuy nhiên các em vẫn có thể mời phụ huynh tới tham dự trong tinh thần hòa đồng, thân mật.

Tòa soạn mong mỗi các em tới tham dự đồng đạo để đánh dấu một năm sinh hoạt của gia đình Thiệu Nhi đồng thời tạo thêm sự thông cảm, thân ái trong gia đình rộng rãi hơn, mạnh mẽ những sinh hoạt lợi ích thiết thực hơn nữa trong năm tới.

KẾT QUẢ CUỘC THI SÁNG TÁC ĐỢT 1 CHỦ ĐỀ GIA ĐÌNH MẾN YÊU

Sau 4 tuần lễ đọc và tuyển lựa theo chiều hướng không đòi hỏi các em phải là những cây bút sâu sắc, già dặn nhưng chỉ nằm trong mục tiêu khích lệ những tài năng mới, Tòa soạn bản hạnh công bố cùng các em kết quả cuộc thi sáng tác đợt 1, chủ đề Gia Đình Mến Yêu như sau :

GIẢI NHẤT :

Tác phẩm **NHÀ MẾN YÊU**.

● Của **THÙY NHI** (Đà Nẵng) giải gồm có 1 văn bằng tưởng lệ, 5000 đồng do tòa soạn tặng, 1 cái radio 1 băng do anh Bình Electronic tặng và một số sách giá trị do nhà sách Khai Trí tặng.

GIẢI NHÌ :

Tác phẩm **CHUYỆN CU TÍ**

● Của **ANH VŨ** (Sài Gòn) giải gồm có 1 văn bằng tưởng lệ, 1 cây viết máy hiệu Parker do tòa soạn tặng và một số sách giá trị do nhà sách Khai Trí tặng.

GIẢI BA :

Tác phẩm **THUỖN YÊU**.

● Của **ĐỖ THỊ KIM OANH** (Đà Lạt) giải

gồm có 1 văn bằng tưởng lệ, 1 cây viết máy hiệu Pilot do tòa soạn tặng và 1 số sách giá trị do nhà sách Khai Trí tặng.

Ngoài 3 giải trên, còn 8 giải khuyến khích, mỗi giải gồm một văn bằng tưởng lệ và một số sách giá trị do nhà sách Khai Trí tặng, tác phẩm của các em :

1) Chị của **Hàn Ly**

2) Mảnh đất yêu dấu của **Phi Thừa**

3) Ngày xưa thân ái của **Lê Trung**

4) Ước của **Nguyễn Văn Thông**

5) Ngày tháng hồng xưa của **Hồng Giang**

6) Căn nhà, ngôi trường và mùa thu trở về của **Thơ Thơ**

7) Tả ăm của **Song Thanh**

8) Thư cho Văn của **Huỳnh Thị Mỹ**.

Buổi trao tặng giải thưởng sẽ tổ chức vào hồi 8g30 sáng ngày 13-8-1972 tại trụ sở Trung Tâm Văn Bút VN số 107 Đoàn Thị Điểm Sài Gòn. Yêu cầu các em có tên trong danh sách trúng giải hãy liên lạc gặp với tòa soạn vào buổi sáng từ hôm nay đến ngày 10 tháng 8 1972 để làm thủ tục trao tặng giải thưởng. Riêng cách em ở xa, xin bèn lạc bằng thư, xác định rõ địa chỉ chắc chắn để tòa soạn gửi bảo đảm phần thưởng của em được an toàn.

HỢP THU

Chị **ĐỖ PHƯƠNG KHANH** trả lời

Em Nguyễn Đình Tân, Tam Kỳ : Ui da! Con trai gì mà khóc nhè như con gái vậy, không sợ các bạn cười à. Chị «thắc mắc và khiêu nại» với chú N.T. rồi. Chú cười cười rồi hứa hẹn lung tung. Cứ yên chí, bài luận của em sẽ xuất hiện mà.

Em Ngọc Dung, Thủ Đức : Em nhận được phiếu chưa. Chủ nhật về tòa soạn chơi em nhé.

Em Nguyễn Đức Thành, Tuy Hòa : Đọc thư với tấm lòng thiết tha của em, tòa soạn thật cảm động. Các độc giả như em là những cột trụ vững chắc của ngôi nhà Thiệu Nhi đó em. Chị cũng không có địa chỉ của v.T. em ạ.

Em Thu Lan, Saigon : Cứ đọc Thiệu Nhi, chăm học, ngoan, lễ phép tức là em đủ điều kiện là một thành phần trong đại gia đình Thiệu Nhi rồi Gia đình em hạnh phúc quá em nhỉ.

Năm thứ hai — số 50
Ra ngày 6-8-1972
Giá mỗi số 50đ.

TUẦN BÁO GIẢI TRÍ VÀ GIÁO DỤC RA NGÀY CHỦ NHẬT

thiếu nhi

Chủ nhiệm :
NGUYỄN - HÙNG - TRƯƠNG

Chủ biên
NHẬT - TIẾN

Tòa soạn : 159 Thiệu-Trị (Phú Nhuận) Sài Gòn - Điện thoại 42.152

Cơ sở phát hành : 62 Lê Lợi — Sài Gòn Điện thoại : 20.348

Mục Lục

BÀI	TRANG
— Thư chủ nhiệm của Nguyễn Hùng Trương	1
— Thắc mắc của em do Bách Khoa phụ trách	2
— Niềm vui truyện ngắn của Nguyễn Thái Hải	3
— Số giờ cần thiết cho giấc ngủ của Lê Thanh Bình	5
— Kiến Trúc sư Eiffel của Đặng Hoàng	6
— Trang giải trí : Ô chữ, tranh đồ, Đố vui hàng tuần	8
— Khéo tay : Câu cá, cây đàn, bơm hút và dây	9
— Ảo thuật : lấy cái khoen ra khỏi sợi dây đã bị giữ ở 2 đầu Bách Khoa	10
— Sáng tác : Dế hang râm của Đ.T. Tuấn Đoàn	11
— Ước mơ của Trương thi Thu Cúc	12
— Tranh vui trọn kỳ của Nguyễn Tài	13
— Triển lãm nụ cười	14
— Những chú gà con	15
— Sương Ngọc phóng tác	16
— Trang Vườn Hồng	16
— Đỗ Phương Khanh phụ trách	16
— Bướm trong vườn	20
— Xã hội loài ong theo báo Spiroa	22
— Thỏ lấu và Sói già của Trịnh công truyền	23
— Mạo hiểm Mỹ Châu (tiếp và hết)	24
— Dầu hỏa nguồn tài nguyên kỳ diệu của con người của Chu Quấn	26
— Thủ công : Búp bê vải nhồi bông của Việt Mỏ	29
— Mục lục Thiếu Nhi bộ 5 từ số 41 đến 50	30

TRANH BÌA CỦA VI VI
NGOÀI TRỜI

THƯ CHỦ NHIỆM GỬI CÁC EM THIẾU NHI

Các em thân mến,

Tuần rồi, chúng tôi nói chuyện với các em về những cảnh thương tâm, hãi hùng ở An Lộc.

Hôm nay, chúng tôi xin ghi lại đây những lời tâm sự của một cô giáo làng ở An Lộc, một cô giáo rất trẻ, cô chưa đầy 20 tuổi, cô đã sống ở địa ngục An Lộc trong những ngày đầu cuộc chiến xảy ra tại đây. Những lời tâm sự này do Trần Lăng Tử chép lại trên báo Sóng Thần số 223 ngày 2-6-72.

« Bây giờ, tôi không hiểu đám học trò nhỏ dại của tôi như thế nào. Trường đã cháy. Bom và hỏa tiễn làm hầm hố cho những xác chết trú ngụ trong sân trường. Tôi chỉ nhớ lan man trong đầu óc mù đục của tôi: đạn rớt vô lớp học, đám học trò hoảng hốt vỡ chạy như tờ ong; tiếng khóc, tiếng rên la thảm thiết. Lửa đã cháy đỏ rực xóm làng. Bom đạn đã vấy hăm bốn phía, trên khắp nẻo đường. Tôi lạp đao, quay cuống trước đám học trò thân yêu, lớp ngã gục, lớp bỏ lê bỏ lết. Lòng tôi chột dưng lên can đảm phi thường. Tôi ôm chầm nhiều em bé đầy chúng xuống hầm. Hai vật áo dài, tôi đã xé ra để băng bó vết thương cho các em. Rồi trong cái nồm ẩm kinh khủng của bom và hỏa tiễn, ngực tôi bị sức ép quá mạnh, cơ hồ có trăm tấn đá đè lên. Tôi lịm dưới hố bom sâu hoắm. Khi tôi tỉnh dậy, đám học trò không còn nữa, những xác chết tay còn ôm sách vở. Tôi không đủ can đảm để ở lại với các em. Tôi vừa khóc vừa chạy tơi tơi như một con ngựa điên trong rừng thẳm. Nhà tôi, còn tro lại đồng tro than. Tôi réo lại từng tên yêu quý, tiếng kêu gào chìm trong tiếng cuồn nổ của đạn bom. Những linh Nhảy Dù hiện ngang xông vào trận địa. Xe thiết giáp của địch bốc cháy dọc đường. Lửa và lửa. Bom đạn tung hoành trong thôn xóm đã vỡ đổ điều tàn đến cùng tận.

Cho đến 12 hôm sau, tôi mới về tới Bình Dương. An Lộc đã xa mờ, lần khuất trong từng tầng khói bom đạn. Đôi chân tôi xưng húp. Tôi bùng mặt khóc như một đứa trẻ lạc loài. Tôi còn gì nữa đâu.

thiếu nhi / I

Mảnh bằng Tú Tài đối với lý tưởng vun trồng những mầm non đã tiêu tan. Thù ơ! Thù ơ! sao tôi không lên Đại học như bạn. Tôi ôm cái lý tưởng cao đẹp nhất trên đời kia, trở về làng thôn heo hút trong những cánh rừng cao su đầy mối đe dọa. Tôi ghim cuộc đời tôi tâm ở đây. Tiếng hát trẻ thơ đưa tôi vào cõi thiện an giả tạm. Tôi nghiệp. Tôi đã mất hết niềm tin. Tôi còn có môi trường nào để cho lý tưởng phụng sự quê hương và dân tộc trong tôi được thỏa nguyện. Bước chân nhỏ nhoi này. Thân hình tiêu tụy này. Chao ôi, mặt trời mà cuối không còn cho thấy được nẻo sáng. Phải rồi. Tôi sẽ tìm vào một cơ nhi viện để dạy dỗ trẻ em cho tròn ước nguyện của tôi. Nghĩ thế niềm hy vọng đã sống dậy trong tôi.

Tôi lần lên Sài Gòn. Giờ đây, sống ở chốn phần hoa đô thị này, tôi càng thấy lạc loài và uất hận nhiều hơn. Nhưng thôi, bởi những hình ảnh chết chóc đã hiện về trùng điệp trong tôi. Trong rừng cao su, trên đồng, trên nương, trên tất cả những lối chạy điên cuồng của tôi. Xác chết và xác chết, xác chết tràn ngập bãi đời đen tối trên quê hương. Bước chân cuống quýt, rụng rời trong tiếng la, tiếng hét. Hình ảnh kinh khủng đó, có lẽ nào không cho tôi triền miên thao thức với vận nước. An Lộc — vùng thí nghiệm vũ khí tàn phá đất đai và giết hại con người — vùng quê hương yêu mến của tôi đó. Tôi sẽ không bao giờ quên. Các em học trò của cô, cô không lẫn trốn các em. Bom đạn mù mịt đã ném cô về đây. Cô còn khóc cho các em đến bao giờ? Cô sống ở đây mà linh hồn luôn hướng về An Lộc. Ngồi trường lớp tồn nằm trong xóm làng rách nát...

Các em ơi, nếu các em nào còn sống, còn nghĩ về cô, xin các em hãy tha thứ cho sự bất lực của cô. Cô yếu đuối và bất lực trước cơn đau bề đã đem đến cho các em. Và những em đã gục chết oan khiến khi miệng còn ngâm bài ca và học học thuộc lòng. Xin hồn oan khuất của các em hãy sống miên viễn ở một thế giới thánh thiện nào đó. Hoặc là xác các em tiêu tan vào lòng đất, hãy làm phân bón cho loài cây bất khuất vươn lên, vươn lên cao và nở hoa, quật khởi để che lấp phế tích, tô điểm quê hương thêm màu tươi đẹp huy hoàng cho ngày mai hậu.

Mai sau, cô trở lại trên những năm mờ vô danh của các em, cô còn có bông hoa trong bàn tay, quyết tâm rửa những tâm hồn u tối cho được xán lạn này. Có thể hề còn sống là còn tranh đấu và phục vụ cho các em trên đường dẫn dắt các em nên người..»

Các em thân mến,

Chép lại những dòng tâm sự trên đây của cô giáo ở An Lộc, chúng tôi muốn các em nhìn một cảnh thương tâm mà chiến tranh đã đem lại cho các em thiếu nhi Việt Nam. Những cảnh đau lòng như vậy, những trẻ em tan xác dưới bom đạn, tại mái nhà trường, trong những lớp học, vào những giờ các em đang nghe thầy, cô giảng dạy, xảy ra rất nhiều, khắp nơi tại quê hương chúng ta, từ mấy mươi năm nay và chưa biết đến bao giờ chấm dứt.

Các em là những kẻ quá may mắn. Các em nên nghĩ đến các bạn đồng tuổi với các em đang chịu thảm họa của chiến tranh.

Bên cạnh những thảm trạng của tuổi thơ, các em thấy có những tâm hồn cao quý, như cô giáo trên đây.

Mong rằng các em cũng như cô giáo ở An Lộc, các em sẽ chọn lý tưởng đẹp để phụng sự quê hương.

Được vậy các em thật xứng đáng là Thiếu Nhi Việt Nam.

Thân mến
NGUYỄN HÙNG TRƯƠNG

Nhà văn

NGUYỄN ĐÌNH TOÀN

Sinh tại Hà Nội (B.V) ngày Rằm tháng Tám năm Bính Tý, nhằm thứ tư 30 tháng 9 1936.

Học trung học tại Hà Nội. Vô Nam sau biến cố 1954, bỏ ngang việc học, đi làm. Viết rất nhiều từ 1956

Làm việc cho đài phát thanh, cộng tác với nhiều báo chí. Nhập ngũ năm 1968 rồi được giải ngũ vì thiếu sức khỏe. Trở lại đài phát thanh và sinh hoạt báo chí.

TÁC PHẨM ĐÃ IN :

- Chị em Hải, truyện Tự Do 1961
- Một đồng, thơ Huyền Trân 1962
- Những kẻ đứng bên lề, truyện Giao Điểm 1964
- Con đường, truyện, Giao Điểm 1965.
- Bữa ăn sáng, tập truyện Những tác phẩm hay, 1968.
- Ngoài thềm mưa, truyện Những tác phẩm hay, 1968.
- Ngày tháng, truyện, An Tiêm 1968.
- Giờ ra chơi, truyện, Khai Phóng, 1969.
- Phía ngoài, tập truyện (chung với Huỳnh Phan Anh) Hồng Đức, 1969.
- Đêm hè, truyện, Hiện Đại 1970.
- Đêm lãng quên, tập truyện. Nguyệt san Tân Văn số 24, tháng 4-1970.
- Đám cháy, tập truyện, Nguyệt san Tân Văn số 37, tháng 5-1971.
- Thành phố, truyện, Kẻ Sĩ, 1971.
- Phía nam, truyện, Hiện đại 1971.
- Tro than, truyện, Đồng Nai, 1971.
- Không một ai, truyện, Hiện Đại 1971.
- Áo mơ phai, truyện Nguyễn Đình Toàn, 1972.
- Đồng cỏ, tập truyện, Tân Văn, 1972.

NIỀM VUI

Thân tặng các em độc giả của Thiếu Nhi

NGUYỄN THÁI HẢI
Tuổi Hoa 38 Kỳ Đồng Saigon

Chú bé ngồi bó gối, mặt buồn thiu. Trên chiếc phản gỗ bóng loáng ba, má, em gái chú đang mãi mê chơi tam cúc. Đồng kẹ ở chỗ em chú đang vui đùa, ngược lại, của ba chú thì mỗi lúc một vun cao. Ba chú đánh tam cúc thật ác, ác như đánh giặc vậy. Nhưng... có lẽ ba chú phạt chú lại còn ác hơn gấp bội. Chú nghĩ thế. Suốt hai năm nay, kể từ khi ba chú đặt ra cái lệ hằng tháng nào anh em chú, đứa nào không được đứng nhất, nhì, sẽ bị phạt; đây là lần đầu tiên chú bị phạt. Gọi là « phạt » vì chú không biết phải dùng chữ nào khác chứ thật ra đây chỉ là « cúp thưởng ». Tức là chú không còn được chơi tam cúc ăn kẹo nữa, không còn được má dẫn đi chơi mỗi chiều thứ bảy nữa, không còn được ba cho đi xi nê mỗi cuối tháng, cùng nhiều quyền lợi linh tinh khác. Ừ! Thì cứ không được đi xi nê đi, cứ không được má dẫn đi phố đi, chú không tức. Chú phải chịu cái cảnh ngồi bó gối nhìn mọi người đánh tam cúc, chú chịu không nổi.

Và chú bé đã chịu hết nỗi, chú mon men lại bên phản xem ké. Ba chú nhếch mép cười, chỉ tay vào chỗ phản trống bên cạnh. Chú nhảy tót lên ngồi cạnh ba. Ba chú hạ tay cầm bài xuống cho chú xem. Chú nhìn một lượt: bộ ba xe pháo mã điều này, sĩ điều này, đôi tượng xanh này, đôi tốt đỏ và một quân tốt đen. Chao ơi, bài mới là đẹp chứ! Bộ ba xe pháo mã điều mà kèm với sĩ điều

thì « kết » là cái chắc. Đôi tượng xanh cũng chắc ăn rồi. Chỉ khó là làm sau tổng khứ được đôi tốt đỏ với quân tốt đen đi. Em chú làm cái. Con bé nhìn chú cười tủm tỉm, không biết vì bài nó đẹp hay nó cười chú không được đánh? Má chú cũng cầm bài lên. Em chú gọi ba cây. Ba chú vỗ đùi đánh đét một cái, cười ha hả. Chú khoái chí cười theo, rồi dang những quân bài trên tay ba bày xuống phản. Chú cắt nghĩa:

— Gọi ba cây thì đây chui đôi tốt đỏ với quân tốt đen. Ai được mà gọi một, đây hạ sĩ điều, kể là đôi tượng xanh và kết xe pháo mã điều. Còn như ai đó gọi đôi cây, đây hạ đôi tượng xanh trước, xong, đến sĩ điều, rồi cũng kết xe pháo mã điều. Chỉ khi nào ai đó gọi ba cây, đây mới chịu hạ bộ ba và đánh mất kết, nhưng vẫn ăn như thường...

Chú chỉ trỏ những quân bài giải thích xong, đặc chỉ nhìn mọi người toét miệng cười. Chú tưởng ba chú sẽ khoái lắm, và má chú, em chú sẽ tiu ngưu. Chẳng dè, má chú cười to:

— Nhanh nhẩu đoảng kìa! Nhờ người ta gọi đôi cây và là đôi tượng điều thì sao đây? Và ba cây cũng là bộ ba xe pháo mã điều thì sao đây? Với lại... Đã giao hẹn rồi nhè... Ai hạ bài xuống thì... mất ăn...

Ba chú cau mặt nhìn chú, nói:

— Thế là toi ba chiếc kẹo. Đáng lẽ tao chia cho mày vài cái ngậm chơi, nhưng mày lại làm hỏng ván bài của tao, thành ra... còn lâu con ẹ.

Xong, ba chú đưa tay vợ bài trên phản, sửa soạn chia lại. Em chú chỉ vào mình nói:

— Con vẫn làm cái nghe ba.

Chú ngần người ra. Má chú nói đúng. Chú đúng là nhanh nhẩu đoảng. Vô duyên quá đi! Vừa làm hỏng một ván bài của ba, vừa mất kẹo ăn...

Ờ... Nhưng mà, ai bảo ba chú phạt không cho chú đánh tam cúc làm gì? Tại thế, chú mới lên « cơn ngiên » mà vô tình thành kẻ phá đám. Chú thấy mình hơi thừa. Chú lẳng lặng tụt xuống phản, ra ngoài bàn ngồi chơi một mình. Ừ, ngồi chơi một mình tuy buồn chết, nhưng được một cái là yên thân, chẳng mang tiếng phá đám ai nữa...

Ngồi một mình nơi bàn học, chú nghĩ ngợi vẩn vơ. Tại sao tháng vừa qua chú lại bị đứng hạng ba nhỉ? Chú học có kém trước đâu nào? Điểm trung bình còn hơn cả tháng trước nữa kìa mà. Những bảy phết hai. Thế mà con Hạnh, con Thoa tự dưng vượt lên nhất, nhì, chỉ hơn chú tí teo: bảy phết hai mươi lăm và bảy phết ba. Có lẽ tại hai đứa nó cố học hơn trước mà chú cứ giữ mức bình thường. Có lẽ đúng rồi... Ba chú hay bảo: dừng lại một bước là lùi cả ba bước. Chú dừng ở cái mức bảy phết đến bảy phết hai đã mấy tháng, chú vẫn đứng nhất. Chỉ tháng vừa qua, chú tụt xuống hạng ba. Ba chú nói đúng quá rồi: chú lùi ba bước thật rồi!

Thật ra, việc chú đứng trong lớp đối với bạn bè, chẳng có gì là quan trọng / 3

trọng cả ; khối gì đũa thêm được đứng hạng ba mà không được. Nhưng đối với riêng chú, vấn đề thật quan trọng. Chú nhớ như in buổi tối hôm ấy, khi chú trình cho ba tờ danh dự hàng tháng. Em chú đã trình bảng danh dự hạng nhất từ hôm trước, lúc ấy đang ngồi trong lòng-ba, chồm lên xem bảng danh dự của chú. Nó kêu lên :

— Eo ơi ! Những hạng ba cơ à ?

Tự dưng chú thấy nghẹn nơi cổ. Chú muốn khóc nếu không kịp nhớ rằng con trai mà khóc thì xấu lắm. Ba chú chỉ nói :

— Hạng ba thì... bị phạt...

Chỉ năm chữ ấy thôi, bản án do ba chú xử đeo sát vào người chú suốt một tháng, và không chừng cả những tháng sau nữa, nếu chú không lên được hạng nhì hay hạng nhất. Tuy nhiên, bấy nhiêu đã thôi đâu. Ba chú còn nói với chú một câu mà chú tự cho là va chạm tự ái vô cùng. Ba chú nói : « Con trai mà học thua con gái thì dở vô cùng, dở thậm tệ, con ạ ». Trời ơi ! Chú thế này mà lại chịu thua con gái sao ? Con Hạnh con Thoa là cái thá gì mà lại đề nó hơn mình nhỉ ? Chỉ một lần thôi, chứ đừng hòng lần thứ hai. Chú nhất định thế.

Chú bé ra công học. Chú học kỹ hơn, cô giáo phải cho chú tám điểm thay vì bảy rưỡi như mọi khi. Chú làm luận văn thật suya : cô đem bài chú ra đọc cho cả lớp nghe và khen : « Em Quang có triển vọng lắm ». Chính tả, tập vẽ, toán, chú vận dụng hết « công lực » ra làm. Chính tả chú không lỗi. Vẽ chú tám điểm. Toán chú thuần mười.

Chú vừa lên lên sỏ điểm cộng thứ. Chú thấy mình đã bỏ xa con Hạnh, con Thoa. Cô sắp cộng điểm tháng rồi... Ôi chao... Hạng nhất đi... Cầu trời... Lại hạng nhất đi...

Chú bé làm nhăm rồi cười một mình.

Cô giáo đọc thứ hạng đã gần hết lớp. Cô có thói quen là người cầm cờ đỏ, cô đọc trước tiên. Cô giải thích, làm như thế, người học dở nhất sẽ bị nhiều người chú ý, đâm ra xấu hổ, sẽ cố học hơn. Ngược lại người giỏi nhất, cô gọi tên sau cùng.

Nói chung, cả lớp đều hồi hộp, ai cũng mong tên mình được gọi càng về sau càng tốt. Chú thì dĩ nhiên chẳng bao giờ bị gọi tên trước rồi. Toàn là về cuối. Có điều cuối cùng hay kể chót, hay kể kể chót mà thôi.

Chỉ còn ba đũa : con Thoa, con Hạnh và chú. Tim chú đập lung tung, Cô giáo như đoán được sự hồi hộp của chú, dừng lại một chút mới chết chứ. Nhưng rồi cô cũng đọc tiếp :
— Trần thị Hạnh...

Chú thở phào một cái. Thế là thoát, chú sẽ nhất hay nhì. Nhì cũng được nhì là chú cũng khỏi bị phạt rồi. Dù sau, nhất vẫn hơn. Và chú đứng nhất thật. Cô không đọc tên chú mà nhìn chú rồi cười. Cả lớp cũng cùng nhìn chú. Chú phải đỏ bừng mặt lên.

Về đến nhà, chú vẫn chưa hết mừng. Chú nhẩy chân sáo từ ngoài ngõ, miệng bi bô gọi ba ơi ba ơi. Em chú lõ đầu từ trong cửa nhìn chú vừa bước đến bên thềm. Nó bảo :

— Ba đi hành quân rồi !

Mặt chú xị hẳn ra. Ba đi hành quân thì đứng nhất phỏng ích gì ? Chú buồn thối câu hỏi :

— Bao giờ ba về ?

— Không biết nữa.

Chú buồn bã đi cắt cỏ rồi ra đằng bếp rửa mặt. Má chú đang làm cơm, nghe tiếng chú « Thưa má, con học về ». Quay lại nhìn chú hỏi :

— Tháng này đứng mấy ?

— Nhất.

Chú trả lời nhất gừng, xong, cúi đầu xuống thau nước mưa, tay vô tác lao xào. Má chú nói :

— Đứng nhất sao không thấy mừng ?

Chú ngẩng đầu lên, lấy khăn lau

nước ràn rụa đầy mặt, trả lời :

— Ba đâu có nhà mà mừng.

Má chú mắng yêu :

— Bỏ mày chứ, có tao không mừng được sao ?

Chú cười hi hi :

— Mừng chứ ! Nhưng tí ti thôi à.

Buổi tối, nhà vừa lên đèn. Ba đi hành quân được hai ngày, nổi mừng đứng nhất của chú bé cũng vui khá nhiều. Em chú cũng như anh, nó đứng nhì mà buồn thiu. Má chú bảo mai anh em có đi xi nê không ? Chú lắc đầu, em chú cũng lắc đầu. Má chú rủ đánh tam cúc ăn kẹo, hai anh em cũng từ chối.

Chú ngồi trên phản, buông thõng chân, tay đánh nhịp trên phản. Em chú nằm khênh dưới nền gạch bông nhìn mấy con thiếu trắng quăng quăng bóng đèn néon trắng toát. Má chú đang khâu lại cái áo chú mới làm rách sáng nay khi vô ý làm vướng vào cành ổi trước nhà. Em chú bỗng dờn mắt về phía chú, hỏi :

— Anh Quang nghĩ gì mà đánh nhịp mãi thế ?

Chú cười bảo :

— Nghĩ đến ba. Chắc ba đang đánh nhau hăng lắm nhỉ ?

— Đánh nhau với ai chứ ?

— ... Ờ... không biết.... Mà với ai lại chẳng được .. Miễn có đánh nhau là đủ thích rồi...

— Anh thích đánh nhau như ba lắm hả ?

— Còn phải hỏi. Đi lính như ba được bắn súng sướng thấy mờ.

— Em sợ bắn súng lắm, điếc cả tai.

Chú nghe em nói, cười lên khàn khàn.

Bỗng chú thôi cười vì chú nghe có tiếng ai mở cổng ken két. Chú tụt xuống phần, bước ra cửa cái, hé nhìn. Và chú bỗng hét lên sung sướng: « Ba về » khiến má và em chú cùng giật nảy mình. Chú quay mình chạy vào trong nhà thật nhanh định lấy bảng danh dự ra khoe ba, chẳng ngờ vì vội quá, chú vấp phải em, ngã nhào ra. Em chú kêu lên:

— Đạp người ta bẹp ruột rồi đây này.

Chú nhìn em cười trừ, vừa lồm ngồm đứng dậy chạy tọt vào trong.

Lúc chú trở lại phòng khách, ba chú đang bế xốc em chú hôn lấy hôn để. Chú nhìn mà tức tưng. Chú đưa bảng danh dự ra nói:

— Ba ơi!

Ba chú đặt em chú xuống, đón lấy tấm bảng danh dự từ tay chú, nhìn con số 1 quen thuộc, rồi nhìn chú cười toe. Chú cười theo.

Má chú nói:

— Ba nó thay quần áo rồi chịu khó đợi tôi một tí. Phải chạy đi mua phở chứ hết cơm rồi.

Ba chú gật đầu rồi bước vào nhà trong. Hai anh em chú lẻo đẻo theo sau. Chú hỏi:

— Ăn phở rồi làm gì ba?

— Ba kể chuyện đánh nhau cho nghe.

— Rồi gì nữa ba?

— Đánh tam cúc!

Chú nhay cộn lên:

— Sướng mê đi rồi!

Em chú chia tay ra:

— Ba đưa tiền con đi mua kẹo về cho.

Trong lúc em chú đợi ba đưa tiền đi mua kẹo, chú đi ngược lên nhà trên, ngồi bệt xuống nền nhà, rồi nằm dài xuống làm nhăm: « Lần này thì mình phải giao kèo rõ ràng mới được? Ờ chắc... thì cứ hạ bài xuống trình làng ». Nhắc đến chuyện hôm nào phá đám ba một ván bài, chú nhồm miệng cười thật tươi.

Em chú từ trong nhà chạy vụt ra, nói như hét:

— Đi mua kẹo!

Trong phòng, tiếng ba chú hỏi:

— Có tam cúc tao để trong ngăn kéo hôm nọ đưa nào đem để đâu rồi?

Chú bé nghe chừng đầu đầy, một niềm vui len nhẹ vào hồn.

NGUYỄN THÁI HẢI

SỐ GIỜ CẦN THIẾT CHO GIẤC NGỦ CỦA CHÚNG TA

Giấc ngủ rất cần thiết cho cơ thể của chúng ta. Nó giúp cơ thể nghỉ ngơi, giúp cho máu lưu thông đều hòa sau một ngày làm việc. Nó cũng giúp trẻ con mau lớn. Giấc ngủ cũng làm cho ta mau biết đói và trở nên vui vẻ.

Tuy nhiên, muốn cho giấc ngủ có những lợi ích như vậy, chúng ta phải ngủ đủ số giờ cần thiết cho mỗi hạng tuổi. Sau đây là số giờ cần ngủ trung bình trong một ngày (24 giờ) của từng hạng tuổi khác nhau.

Số tuổi và Số giờ ngủ trung bình

Từ 1 tuổi trở xuống: Từ 14 đến 16 giờ trong một ngày.

Từ 2 đến 3 tuổi: Từ 13 đến 14 giờ trong một ngày.

Từ 4 đến 8 tuổi: Từ 12 đến 13 giờ trong một ngày.

Từ 9 đến 10 tuổi: Từ 11 đến 12 giờ trong một ngày.

Từ 11 đến 13 tuổi: Từ 10 đến 11 giờ trong một ngày.

Từ 14 đến 16 tuổi: 9 giờ 30 trong một ngày.

17 tuổi: 9 giờ trong một ngày.

Trên 18 tuổi: 8 giờ trong một ngày.

Các con số kê trên chỉ là trung bình vì có nhiều người ngủ ít hơn số giờ kê trên mà vẫn khỏe mạnh trong khi có nhiều người cần ngủ nhiều hơn.

LÊ THANH BÌNH

Các em hãy đặt trước ở sạp báo đề khỏi mua lỡ:

THIỆU NHI SỐ 51, KỶ NIỆM ĐỆ NHẤT CHU NIÊN

- BÌA « MỘT NGỌN NẾN HỒNG » rất rực rỡ của Vi Vi
- Thay đổi toàn diện hình thức trình bày
- Nội dung khởi đầu toàn truyện mới, vì các phần tiếp theo đã chấm dứt
- Một nỗ lực của tòa soạn đề xứng đáng với lòng tin cậy của độc giả toàn quốc trong suốt 1 năm qua.

Ra ngày 13-8-1972 — GIÁ 50.đ

BÔNG HỒNG CHO MỌI NGƯỜI

VĂN CHƯƠNG VÀ NGHỆ THUẬT

— THƠ là hàng biện du dương
VOLTAIRE

— NHỮNG câu thơ hay nhất là những câu mà không bao giờ người ta làm xong.

EDMOND ROSTANS

— VỀ khoa học hãy chọn những tác phẩm mới nhất.

— VỀ văn chương nên đọc những tác phẩm cũ nhất.

— VĂN chương cổ điển bao giờ cũng tân kỳ.

EDWARD BULWER LITTON

— ÂM nhạc là những tiếng động biết suy tưởng.

VICTOR HUGO

— TẤT cả những bức chân dung được họa bằng tâm hồn không còn là chân dung người, mà đã trở thành chân dung họa sĩ.

OSCAR WILDE

— TÌNH yêu nghệ thuật không bao giờ làm giàu cho ai cả.

PÉTRONE

— PHẠM hạnh của người nghệ sĩ nằm trong tác phẩm của họ.

HENRI PERRUCHOT

BÚP BÊ NGỌC HÂN (sưu tầm)

TRẺ CON

Bé Tư sang nhà cô Sáu mượn cái bào rau muống, cô Sáu đưa cái bào cho bé, bé cầm lấy đi ra, cô Sáu gọi bé lại hỏi:

— Kia bé Tư, má bé không dặn gì thêm sao?

— Dạ có, má cháu bảo nếu con mẹ mập không cho mượn thì sang thăm Tư má mượn.

NGUYỄN-THẾ-TRUNG

KIẾN TRÚC SƯ EIFFEL

VÀ NGỌN THÁP LỪNG DANH

Tác giả : Frederic Soudern. Jr
Phỏng dịch : ĐẶNG HOÀNG

Hàng năm vào dịp hè, khoảng chừng một triệu du khách tới Ba Lê đều ghé thăm ngọn tháp Eiffel.

Từ trên cao gần ba trăm thước, du khách ngắm nhìn khung cảnh nghệt thở bên dưới đầy màu sắc rực rỡ nơi các đại lộ với bao dinh thự nguy nga và những hàng cây thẳng tắp, ngay ngắn viền khắp đường phố thủ đô Pháp quốc. Cảnh tượng huy hoàng đẹp đẽ ấy khó phai mờ trong lòng du khách, và đó chính là điều mà Alexandre Gustave Eiffel có ý định dựng lên ngọn tháp này — một trong những công trình xây cất vĩ đại nhất thế giới.

Danh tiếng ngọn tháp vang dội khắp nơi, nhưng ngược lại, ông Eiffel người có công sáng tạo ra nó lại ít được biết đến. Đã có lần ông tâm sự : « Nhiều lúc tôi cũng ghét ngọn tháp đó lắm, vì hình như người ta cho là công trình của tôi chỉ vồn vện có vậy. Họ đâu biết là tôi còn thực hiện được nhiều điều khác nữa. »

Quả thực Eiffel tuy đã già nhưng lưng chưa còng và đôi mắt tinh anh kia vẫn tiếp tục đóng góp nhiều công trình kiến trúc vĩ đại. Là cha đẻ ra phương pháp tân tiến xây cất vật liệu bằng thép, ông phác họa và thực hiện một vài chiếc cầu lớn nhất thế giới, đồng thời sửa đổi cách thức xây cầu nghĩa là dùng thép thay cho gỗ và gạch trong thời đại « nhà chọc trời này ».

Những lúc giải trí, Eiffel khám phá nhiều phát minh mới lạ. Trong số đó phải kể tới việc tìm ra hệ thống phát âm cho phim chiếu bóng và điều quan trọng nhất là các nguyên tắc áp dụng trong cách chế tạo cánh máy bay cùng máy tàu thủy.

Người con cả của ông cho biết : « Điều đáng thần phục ở cha tôi là ông có thể chịu đựng tất cả mọi khó khăn để thích thú thực hiện cho bằng được những gì ông muốn. Cha tôi làm việc cực nhọc chưa từng thấy, vậy mà ông lại là người sung sướng nhất. »

ƯỚC MƠ VÀ THỰC HIỆN

Alexandre Gustave Eiffel sinh năm 1832 tại Dijon Pháp quốc trong một gia đình khá giả. Theo học ban kiến trúc và khi ra trường, ông làm việc cho công ty xây cất cầu cống thuộc sở hỏa xa.

Trong hai năm cần cù nghiên cứu, ông phác họa nhiều dự án không có gì đặc biệt. Mẹ ông, một nữ thương gia tháo vát cho rằng con bà sẽ chẳng đạt được là bao kết quả so với những điều nó mơ ước. Nhưng Eiffel mỉm cười, nắm lấy tay mẹ :

— Cần kiên nhẫn Mẹ ạ ! Con có rất nhiều ý tưởng. Rồi mẹ coi !

Năm 1850, ngành hỏa xa tại Âu Châu phát triển nhanh chóng nên người ta cần xây thêm cầu mới bằng gỗ và gạch. Công tác này vừa tốn tiền, vừa chậm chạp lại đòi hỏi nhiều thợ chuyên môn và giỏi. Eiffel nghĩ rằng, cầu cho xe lửa chạy thì phải làm bằng sắt mới khỏe, đồng thời công việc thực hiện sẽ nhanh hơn, vì các thanh sắt sẽ do cơ xưởng chế tạo đúng theo kích thước ấn định, rồi sau đó chỉ cần thợ thường cũng có thể ghép chúng lại dễ dàng.

Khi được mời xây cất một cây cầu dài bốn trăm tám mươi thước trên sông Garone ở Bordeaux, công ty hỏa xa trao cho Eiffel vẽ kiều. Theo kiều này thì mọi quy tắc xây cầu xưa nay thường áp dụng đều bị

ông bác bỏ hết, nhưng công ty vẫn chấp thuận.

Trong lúc những kỹ sư khác giàu kinh nghiệm hơn chờ đợi cây cầu của ông sụp đổ, thì các sườn sắt tiếp tục được ráp nối. Thế rồi, không những Eiffel hoàn tất công tác trong nửa thời gian dự liệu, mà phí tổn lại chỉ bằng nửa số tiền một cây cầu thường. Năm đó Eiffel mới có hai mươi chín tuổi. Ở vào tuổi này, ông đã đảo lộn cả một hệ thống giao thông tại Âu châu.

Suốt thời gian thực hiện cây cầu trên, Eiffel vấp phải mọi khó khăn trong cách đối xử của một nhóm công nhân bướng bỉnh. Một hôm, có người thợ rơi xuống suối, Eiffel thấy thế liền cởi quần áo nhảy vội xuống cứu và cuối cùng ông đưa được nạn nhân vào bờ. Sau khi mặc quần áo xong, ông trở lại trong sự vui mừng của mọi người. Ông thân mật :

— “Chúc tất cả gặp nhiều may mắn để còn làm việc nữa chứ. Tôi cũng ham bơi lội lắm, nhưng không thích mặc nguyên cả quần áo mà bơi như vậy đâu ».

Từ đó Eiffel hết gặp trở ngại do nhóm công nhân ấy gây ra.

Cuộc thành công của cây cầu sắt làm ông hết sức tin tưởng. Ông nói : « Tôi học được ở cha tôi những ý tưởng và nhận ở mẹ tôi bao bài học thiết thực về cách giải quyết mọi công việc. Sự kết hợp này thật hữu ích. »

Năm 1866, ông thành lập công ty riêng lấy tên là Công Ty Eiffel. Người ta đọc thấy hàng chữ sau đây trên tấm bảng đồng gắn trước cửa phòng nơi ông làm việc : « G. Eiffel — Kiến trúc sư — Nhận mọi công tác xây cất bằng kim khí. »

Hai mươi năm sau, Eiffel trở thành kỹ sư kiến trúc thành công nhất Âu Châu.

« PHẢI THỰC HIỆN CHO BẰNG ĐƯỢC »

Một lần kia, ngay sau khi công ty của ông bắt đầu hoạt động, điều khắc gia Frédéric Auguste Bartholdi tìm đến nhờ ông giúp đỡ. Mấy năm trước, Bartholdi dự định tạc bức tượng Nữ Thần Tự Do — dài kỷ niệm đánh dấu tình hữu nghị Hoa Kỳ và Pháp — nhưng vì thiếu tiền nên chưa thực hiện được. Giờ đây việc tạc tượng mới khởi sự. Những kiến trúc sư khác đều quả quyết là không cách nào đặt diềm tựa cho bức tượng cao tới một trăm năm mươi thước để nó có thể đứng đầu với những cơn bão tố tại vịnh Nữ Ước.

Eiffel tức giận, gắt :

— Phải thực hiện bức tượng vĩ đại này cho bằng được.

Ngay sau đó ông tính toán, rồi dựng sườn bằng thép cho bức tượng. Sườn này rất nhẹ dù đứng vững trên một diềm tựa nhỏ nhưng thừa khả năng chịu đựng mọi cơn bão lớn.

Bartholdi khởi công với những sườn đơn giản và các cây cốt bức tượng do xưởng của Eiffel cung cấp. Kết quả là bức tượng thành công. Từ đó, các tay kiến trúc sư trên thế giới đều dùng sườn thép để thực hiện.

Cây cầu lớn nhất do Eiffel thiết lập tại Bồ Đào Nha khởi đầu cho phương pháp mới xây cầu. Chính phủ Bồ Đào Nha dự định bắc tại Oporto cây cầu một nhịp cao sáu mươi thước, dài một trăm năm mươi thước, ngang qua sông Douro nước chảy xiết. Eiffel tới quan sát địa điểm. Viên phụ tá của ông cho biết :

— Ở vị trí này khó mà xây cầu được.

Eiffel trả lời ngay :

— Có thể chúng ta không thực hiện được lắm, nhưng cứ thử cố gắng xem sao.

Trở về Ba Lê, Eiffel cầm cụ, tính toán trong phòng làm việc. Một tuần sau, ông loan báo :

— Đã có cách giải quyết. Chúng ta sẽ làm cầu treo.

Những kỹ sư khác lại ngạc nhiên khi thấy công ty Eiffel đưa ra dự án xây cầu cho chính phủ Bồ Đào Nha với giá quá rẻ như vậy. Họ còn ngạc nhiên hơn nữa lúc nhìn hình dáng chiếc cầu bắc qua sông. Đáng lý người ta phải tốn tiền mua những đà gỗ nặng nề làm nhịp thì Eiffel lại thay thế vào đó là những dây cáp bằng thép. Chiếc cầu hoàn tất với một vòm hình bán cung to lớn nhưng nhẹ nhàng nâng đỡ nhịp cầu chính duy nhất. Như vậy, Eiffel, từ bao nhiêu năm đã dẫn đầu cách thức dùng vòm cung bằng thép để bắc cầu. Về sau, khắp Âu Châu, các kỹ sư mới rập theo khuôn mẫu đó vào công tác cầu cống.

Dù danh vọng, tiền tài lên như triều, Eiffel không buông lơ công việc. Suốt tuần lễ, hàng ngày ông chỉ nghiên cứu và vẽ các dự án mãi tận mười một giờ đêm, riêng ngày chủ nhật thì dành cho gia đình. Ông giữ thói quen đó tới khi tám mươi tuổi.

« NGỌN THÁP KỶ QUÁI »

Giữa năm 1880, chính phủ Pháp muốn mở Hội Chợ quốc tế tại Ba Lê. Eiffel đề nghị dựng một ngọn tháp bằng sắt cao tới ba trăm thước.

Sau bao cuộc thảo luận, kế hoạch của ông mới được chấp thuận. Chính phủ chỉ trả trước có một phần năm phí tổn tức là ba trăm ngàn quan, công ty Eiffel cho vay số còn lại.

Công việc bắt đầu từ tháng giêng năm 1887. Suốt trong mười hai tháng, hai trăm năm chục công nhân mới dựng được những vòm cung vĩ đại, và nối liền chúng thành tầng thứ nhất của ngọn tháp. Thành phố Ba Lê giao động. Ngọn tháp quả vĩ đại ngoài sức tưởng của mọi người. Thế là dư luận chống đối nổi lên như bão tố. Hàng trăm ký giả, văn nghệ sĩ ký tên vào bản thỉnh nguyện, yêu cầu triệt hạ ngọn tháp « kỷ quái » này.

Eiffel vẫn tiếp tục công việc. Hàng ngày, ông đích thân leo lên tận những đà hay dàn sắt để chỉ huy.

Ông bình tĩnh trả lời : « Khi ngọn tháp này hoàn tất, mọi người sẽ hết ghét tôi ngay. »

Tháng tư năm 1889, ngọn tháp mới xong hoàn toàn (1) Hai mươi một phát đại bác nổ vang chào mừng. Eiffel thượng lá quốc kỳ lên ngọn tháp cao nhất do con người thực hiện lần đầu tiên. Ông nói : « Giờ đây chỉ có cờ nước Pháp là ngạo nghễ tung bay trên một cột cờ cao tới ba trăm thước. »

Nội trong vòng tám tháng sau ngày khai mạc (tháng 5 năm 1889), chừng hai triệu người tới chiêm ngưỡng ngọn tháp tuyệt diệu này. Giờ đây « con quái vật » đó trở thành niềm kiêu hãnh của thủ đô Ba Lê.

NIỀM VUI SAU CÙNG

Ngay bên dưới đài quan sát, Eiffel đặt một phòng làm việc. Năm 1894, lúc hưu trí, ông rời về nhà riêng và tiếp tục nghiên cứu một vấn đề khá quan trọng là tìm hiểu sức gió tác dụng trên những vật liệu kiến trúc. Cuộc thí nghiệm đã giúp ông thực hiện Hầm gió. Bên trong, ông xây nhiều mô hình để đo lực của gió. Năm 1909, ông công bố các dữ kiện về sức đề kháng của gió ngồ hầu giúp các kỹ sư xây « nhà chọc trời ».

Thời gian này, Eiffel hạnh phúc nhất. Ông mua một trong những chiếc xe hơi do nước Pháp chế tạo lần đầu tiên, rồi dùng xe đó di chuyển trên đường phố ở Ba Lê trong khoảng Hầm gió đến ngọn tháp. Mọi người trong gia đình van xin ông nghỉ ngơi cho khỏe, ông nói :

— Người ta chỉ trẻ có một lần mà thôi.

Năm 1921, Eiffel hân hoan báo tin là ông sẽ viết sách. Hai năm sau cuốn này mới hoàn tất.

Năm 1923 ông mất tại Ba Lê, thọ 91 tuổi.

Giờ đây, không riêng gì ngọn tháp Eiffel mà còn hàng ngàn công trình kiến trúc khác trên thế giới đều là những đài kỷ niệm ông — Một thiên tài của nhân loại.

- (1) Tháp Eiffel được chia thành bốn phần :
- a) Tầng dưới cùng cao 57 thước.
 - b) Tầng thứ nhì cao 115 thước

Tính từ dưới đất trở lên

- c) Tầng thứ ba cao 276 thước)
- d) Tầng trên cùng dùng làm nơi phát tuyến, truyền hình, và cột cơ

thiên nhi / 7

giải trí

Ô CHỮ VE SẦU

- E— Đem tài sức ra tranh nhau
F— Phân chia, vẽ ra, định ra.
G— Một danh từ để gọi người Chiêm Thành.
H— Con chót trong nhà.

NGANG :

- 1— Trái nghĩa với mưa.
2— Bông.
3— Tiếng reo — Vòng tròn.
4— Loại cây thường dùng làm giấy.
5— Người không dính dấp tới việc đời, là người đi... — Tán tỉnh, dụ dỗ.
6— Công việc ăn loát — Tranh
7— EGN — Cọp.
8— Thi Hào, tác giả «Đoạn trường tân thanh» (viết tắt) — Quy — Không thiện.
9— Sưng — Tiếng gọi mẹ miền Bắc — Cổ Hương (viết tắt).
10— Tên một thành phố lớn ở miền Bắc (viết tắt) — Đầu mẫu tự — Mùa hè.
11— Cá thỏ bằng cái nây (viết ngược) — Đui.
12— Tiếng kinh hoàng — Bệnh liệt.
13— Đồ ăn chua.
14— Chữ thứ 9.

NGUYỄN HỮU THANH

Trả lời đố vui số 49

CHIẾC VÒNG BẰNG GIẤY

Có một đoạn băng giấy, bạn đem dán hai đầu lại với nhau để làm thành một chiếc vòng. Bây giờ đổ bạn dùng một cây viết vẽ được một đường liên tục lên cả hai mặt băng giấy. Dĩ nhiên là bạn không được nhắc viết lên và cũng không được vẽ vòng qua hai mép băng giấy.

Trước khi dán hai đầu băng lại với nhau, bạn cầm một đầu xoay đi nửa vòng để khi dán hai đầu lại sẽ có một vòng xoắn trong vòng giấy. Bây giờ bạn chỉ việc cầm viết vạch tới khi trở lại chỗ bắt đầu, và khi tháo vòng giấy ra, bạn sẽ thấy có vết chì ở cả hai bên mặt giấy, mặc dầu bạn không hề nhắc viết lên.

DỌC :

- A— Tên chủ biên tờ báo Thiếu Nhi — Loài chim đẹp, hót hay.
B— Nhỏ hơn hồ — Dáng điệu khỏe mạnh — Tiếng chế giễu.
C— Còn gọi là măng cầu — Trứng gà — Trên em.
D— Dê có đuôi — Uyên chuyên, mềm mại — Chim đen.

THƯ CHO MẸ

(xem trả lời trang 23)

TRANH ĐỐ 7 ĐIỂM KHÁC NHAU

Ông thợ khắc bản kẽm, sau khi thực hiện tấm ảnh sau... có làm 7 điểm khác với bức vẽ trước của anh Vi Vi. Các em tìm hộ nhé.

Khéo tay

CÂU CÁ

VẬT DỤNG :

- 1 miếng giấy vẽ
- 15 kẹp giấy
- 1 cục nam châm
- 1 sợi dây
- 1 que cây (tùy ý)

CÁCH LÀM :

Bạn vẽ hình con cá trên giấy cứng rồi cắt ra. Bạn lấy 1 cái kẹp giấy ghim vào đầu con cá (H.1). Nhớ làm 15 cái như vậy. Bạn lấy dây cột vào đầu cái cây. Đầu dây kia cột 1 cục nam châm.

CÁCH CHƠI :

Bạn ngồi trên chỗ cao thả xuống

Kẹp ghim vào

Con cá cắt ra

những con cá xuống đất. Bạn cầm cây có cột nam châm thả xuống thì nó sẽ hút những con cá trông như là những chú cá bị mắc câu (có thể đua với nhau xem ai được nhiều cá).

NGUYỄN ĐỨC LINH

BO M HÚT và ĐẨY

Dụng cụ :

HẢI LY

- Một ống chích bằng nylon
- Một ống đồng (ruột bút nguyên tử).
- Một hòn bi sắt nhỏ
- Một chậu nước

Cách làm :

Bây giờ bạn hãy dùng một lỗ nhỏ ở gần đáy ống (đường kính của lỗ phải bằng với đường kính của ống đồng) sau đó bạn bẻ cong ống đồng và gắn với lỗ thùng (xem hình) rồi lấy sợi dây kẽm buộc để giữ cho ống đồng khỏi ngã.

Cách dùng :

Nhúng đầu ống chích vào trong nước, khi ta kéo «Pít-tông» lên, nước sẽ vào ống chích và khi ta ấn xuống nước sẽ không xuống được (vì bi sắt chặn lỗ) nước sẽ phải theo ống đồng mà xịt lên.

Hải Ly chúc các bạn thành công

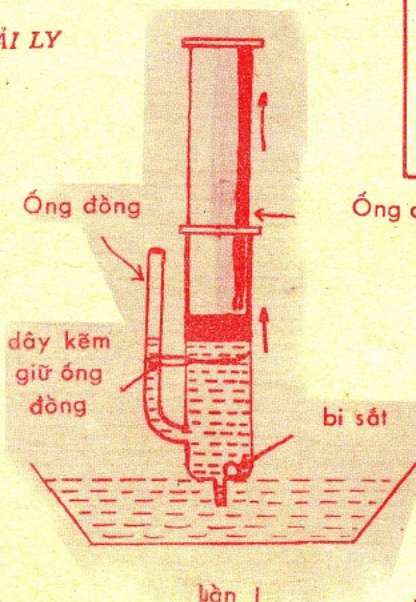
Ống đồng

dây kẽm giữ ống đồng

Ống chích nylon

bi sắt

lần I

CÂY ĐÀN

Chắc các bạn ai ai cũng đã nghe ít hoặc nhiều tiếng đàn. Hôm nay các bạn cùng Hùng làm một cây đàn không tốn kém

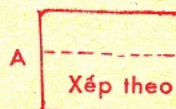
Dụng cụ : 1 sợi giây thun

1 cái nắp phên

1 tờ giấy tập

Cách làm : Lấy tờ giấy xếp lại theo (H.1) xong lấy nắp phên để lật bên trái ra (tức là bên không có vẽ chữ 33) (H.2) lấy thun buộc lại nhiều vòng (H.3) nhớ buộc đầu ngoài đừng cho dính, vì dính nó sẽ không kêu. Xong bạn để phía giấy vào lỗ tai, tay bạn đờn nó sẽ kêu nghe y như tiếng đàn (H.4).

LÊ MINH HÙNG
(TUẤN HÙNG)

Xếp theo đường này

H.1

Nắp phên

Dây thun đừng cho dính

Cho dính không sao

H.4

Nhớ để phía trái vào lỗ tai phía mặt ra ngoài để đờn

ẢO THUẬT

LẤY CÁI KHOEN RA KHỎI MỘT ĐOẠN DÂY ĐÃ GIỮ Ở HAI ĐẦU

Bách Khoa viết theo tài liệu
và hình của Kassagi

I) Trình diễn : Giờ trước khán giả một cái khoen (hay một cái ê-cu tròn vẫn dùng để vận vô đỉnh ốc). Xỏ cái khoen vào một đoạn dây rồi nhờ 2 người giữ chặt 2 đầu dây (hình 1). Úp lên cái khoen một cái khăn. Vặn về một chút, bạn lấy được cái khoen ra ngoài giờ cho mọi người xem làm ai cũng ngạc nhiên.

II) Dụng cụ :

- 2 cái khoen y hệt nhau, dùng loại nhỏ để khỏi dễ bị lộ.
- 1 sợi dây.
- 1 cái khăn.

III) Xảo thuật :

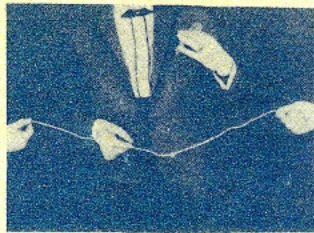
1) Khi giờ cái khoen trước khán giả, bạn dấu sẵn 1 cái khoen thứ hai ở giữa ngón tay út và áp úp (hình 4)

2) Lúc vẽ cái khăn, bạn giữ cái khoen ở trong dây lại và xỏ cái khoen đã dấu ra trước khán giả (hình 5)

3) Trong lúc khán giả còn ngạc nhiên, bạn nhắc cái khăn lên, đồng thời kẹp cái khoen còn mắc ở trong dây vào ngón út (hình 6) rồi đẩy nó về phía một đầu dây. Người cầm buồng tay ra (vì trò đã trình diễn xong rồi nên không ai để ý) bạn dấu cái khoen này đi.

thiếu nhi / 10

TRÌNH-DIỄN

(1)

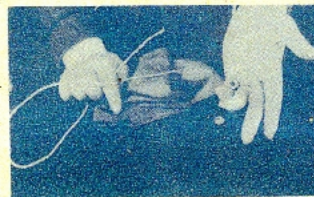

(2)

(3)

XẢO-THUẬT

(4)

(5)

(6)

Khởi đầu cho bộ 6, Thiếu Nhi số 51 đang được tòa soạn nỗ lực sửa soạn để xứng đáng là :

SỐ KỶ NIỆM ĐỆ NHẤT CHU NIÊN

♣ Họa sĩ Vi Vi sẽ cung hiến các em một mẫu bìa hết sức rực rỡ và độc đáo. Ngoài ra một loạt đề mục in trong ruột sẽ được thay thế bằng các tranh vẽ mới khiến cho Thiếu Nhi sẽ có một hình thức vô cùng đẹp đẽ

♣ Trình bày những sáng tác mới nhất của các nhà văn quen thuộc trên Thiếu Nhi.

♣ Cây bút BÁCH KHOA, CHU QUÂN sẽ trình làng một loạt các khám phá độc đáo chưa hề đăng trong lãnh vực sưu tầm, ảo thuật, trò chơi, giải trí.

♣ Tòa soạn sẽ tổng kết một năm vui buồn làm báo Thiếu Nhi để tiết lộ với các em những chi tiết kỳ thú.

♣ Công bố kết quả cuộc thi sáng tác văn chương chủ đề GIA ĐÌNH MẾN YÊU và khởi sự cuộc thi mới chủ đề VIẾT VỀ KỶ NIỆM HỌC TRÒ.

✱ Khởi đăng **THƯỞNG MƠ LÀM VĂN SĨ** hồi ký của **NHẬT TIỀN**

✱ Và những đóng góp đáng kể của các cây bút trong gia đình Thiếu Nhi sẽ làm số báo tăng thêm phần linh động, phong phú và bổ ích,

ĐẾ HANG RẮN...

Nắng trưa hè thật gay gắt, oi ả. Những tia nắng hực nóng làm đảo lộn mọi vật. Trung nhìn vật gì cũng thấy lơ mờ như có hai ba hình. Sân đất như bốc hơi hết cả. Từng kẽ nứt lộ dần ra. To, nhỏ, chẳng chịt lên nhau như màng nhện... Trung che miệng ngáp uể oải. Mí mắt như nặng trĩu, môi mết. Tứ chi rã rời, chán nản. Trung muốn ngủ một giấc thật dài. Đã mết. Tỉnh táo. Trung gục xuống mặt bàn, hồn thả theo mây gió lang thang...

— Trung ơi! Đi bắt đế không?

Trung nhồm dậy như lò xo. Sinh lực đã trở lại. Mí mắt được gỡ chi. Tứ chi hết uể oải, chúng muốn hoạt động thật hăng đi bắt đế là thú rồi! Trung nhìn quanh, anh nó đang ở dưới bếp nấu cơm. Chắc không ai biết Trung lách vọt ra cửa.

— Đi bắt đế không?

Trung đưa ngón trỏ lên miệng ra dấu yên lặng.

— Đi chứ! Nói bé thôi không anh tao nghe được là hết đi.

Hai thằng sánh bước dưới cơn nắng trưa hè. Bóng chúng cụt ngủn, không ra hình và uể oải làm sao ấy. Trung hỏi bạn:

— Bắt ở đâu mày?

Nhã trả lời:

— Ngoài đồng chứ còn ở đâu.

— Nhưng đồng nào?

— Đồng ông Tiểu.

Trung lè lưỡi:

— Eo ôi! Đồng ông Tiểu nhiều rắn lắm mày ơi!

Nhã nói giọng khiêu khích, liêu

lĩnh.

— Mày dám đi không? Đế hang rắn đá cừ lắm.

Trung suy nghĩ, sợ thì sợ thật, nhưng cũng bỏ công. Đế hang rắn xưa nay vẫn mang tiếng là lì, cang be và đá hăng. Nghĩ đến chú đế vô địch trong tay mình... Trung quên hết sợ, nó bảo bạn:

— Đi liền sợ gì.

Dưới cơn nắng cháy da, Trung lăm lăm đào bới. Nó chưa bắt được con nào cả trừ mấy chú đế chó hoặc đế mái. Thằng Nhã bắt được một con rồi. To và oai hùng lắm. Mồ hôi Trung nhỏ giọt xuống đất. Mắt nó hoa lên, như quay cuồng. Óc ham thích của nó đã thắng. Trung tỉnh táo lạ lùng... Hết sầy rồi! Một chú đế lửa đang nằm gọn trong hang, hang to bằng bàn tay nó. Trung mừng quá, nó nhìn con mồi không chớp mắt. Con đế mới đẹp làm sao! Người nó rục như ánh nắng trưa hè. Đôi râu dài và đều đặn ngo ngoe dang mặt. Cái đầu to và thân hình cân đối. Đôi càng rắn chắc và đẹp mắt. Đúng là đế hàng vương bá đây. Trung thò tay xuống chụp gọn... Miệng nó gọi to:

— Nhã ơi! Tao bắt được con đế hang rắn rồi.

Thằng Nhã chạy lại, luôn mồm hỏi:

— Đâu? Đâu?

Trung reo to:

— Đúng đế hang rắn rồi.

Quyền buồn bã nhìn em. Tội nghiệp thằng bé, suốt buổi trưa ngoài đồng mà không bắt được con đế nào. Tắm thân nhỏ, gầy yếu không đủ sức chống lại cái nắng chang chang của buổi trưa hè. Trung ốm, nó sốt liên miên. Mê sảng và luôn mồm nói đến đế. Đế than, đế lửa rồi đế hang rắn.

Thằng bé chỉ muốn có đế để chơi. Quyền buồn bã lắc đầu, nó quay lại em. Trán thằng bé lấm tấm những giọt mồ hôi mê sảng. Gương mặt nó lúc ngủ mới dễ yêu làm sao. Cái trán nhô nhô với đôi má bầu bĩnh. Quyền tưởng chừng em nó là con búp bê bày tủ kính ngoài chợ.

— Đế hang rắn của tao chi quá.

Quyền cau mày lại. Sao thằng bé mê sảng toàn là đế thôi! Quyền thương em lắm, nhưng nó không biết phải làm sao bây giờ. Quyền nhìn cái ti vi bằng nhựa trong tay em nó mà nghĩ vẩn vơ. Cái ti vi này sáng nay nó được giáo sư thưởng vì bài luận của nó hay nhất lớp. Quyền cho em, nhưng thằng Trung có vẻ khoái đế hơn. Nó tỏ vẻ hứng hờ sau vài phút ham thích. Quyền nghĩ đến thằng Tiến. Thằng Tiến đã nằng nặc xin nó đổi cái ti vi để lấy mấy con đế. Quyền không chịu, nhưng bây giờ nó nghĩ khác. Đế! Ừ! Đế! Quyền lấy cái ti vi nơi tay em nó rồi chạy vù qua nhà thằng Tiến. Nắng buổi trưa hè làm Quyền chói mắt, nó chạy mau hơn...

— Tiến ơi! Ra tao nói cái này!

Tiến gầy từ trong nhà chạy ra, tay bê bát cơm rang. Mồm đầy cơm nó hỏi:

— Cái gì?

Quyền rụt rè đưa cái ti vi ra. Nó nói nhỏ:

— Mày đổi cho tao mấy con đế.

Tiến gầy nuốt hết cơm hỏi dồn.

— Thật hả?

— Ừ!

— Mày đợi tao tí nhé.

Tiến hí hửng chạy vào nhà. Quyền ừ ừ đứng dưới cơn nắng trưa hè tháng sáu. Tay mân mê giải thưởng mà nó đoạt được. Nó vận cho hình ảnh chạy mau trên khung nhựa như còn luyến tiếc vật mà mình đã vất vả đoạt được. Quyền thấy tiếc rẻ, nhưng nó thương em hơn cái ti vi nhựa. Quyền nắm chặt tay lại.

— Đây mày chọn đi.

Con nhà Tiến đã ra, nó thay bát cơm bằng cái hộp giấy vuông. Nó mở nắp hộp ra, hơn chục con đế bị giam lỏng trong đấy. Quyền trố mắt, nó không biết chọn con nào bây giờ. Thằng Tiến đọc nó!

— Tao đổi cho mày 5 con đấy.

Những 5 con! Nó không biết chọn con nào bây giờ. Biết em nó

thích con nào. Quyền hỏi :

— Mày có dễ hang rắn không.

— Có chứ ! Ba con lận.

— Mày bắt cho tao ba con dễ hang rắn đi.

— Dữ vậy mày ! Dễ hang rắn đá gồ lăm !

— Tao chỉ lấy ba con thôi !

— Thật không ?

— Thật !

— Vậy để tao bắt cho.

Quyền nhìn thằng Tiến, tay nó thoăn thoắt bắt như người lành nghề. Quyền cầm hộp dễ trong tay, lòng nó muốn nhảy theo tiếng gáy của ba con dễ hang rắn. Quyền chạy bay về nhà... Nó đặt hộp dễ ngay cạnh em nó, thằng bé đang ngủ say, chắc giấc ngủ mê say. Quyền múc cháo ra tô bung lên... Nó lay em dậy:

— Trung ! Dậy ăn cháo.

Thằng Trung mở mắt ra, nó nhìn tô cháo muốn lắc đầu... Không rõ ràng có tiếng dễ gáy. Không làm được. Trung ngồi dậy. Tiếng gáy sát bên nó. Trung quay lại, vò lấy hộp giấy mở ra xem. Đúng rồi. Dễ hang rắn ! không phải một mà ba con. Trung mừng quá, nó vội vàng ăn cháo lấy sức. Quyền nhìn em, lòng rộn rã niềm vui. Ngoài kia, trời còn nắng chang chang, nhưng nó không cảm thấy nóng. Tiếng dễ gáy như chung mừng với nỗi vui của nó...

T. Đ. Tuấn Đoàn

ƯỚC MƠ

TRƯƠNG THỊ CÚC

(Tặng tất cả các bé mong một ngày hòa bình)

Ánh nắng gay gắt của một buổi trưa dần dịu lại, trải ánh vàng qua cành lá đong đưa theo cơn gió. Nắng rơi trên mặt đất lốm đốm đen, bạc thiu thiu / 12

dễ yêu. Nắng lung linh, mơn trớn vuốt ve hoa lá. Nắng chiếu một góc hoa cúc trắng nhụy vàng xinh xinh nhón nhơ đàn bướm vàng, xanh, xăm trong sáng như khung cảnh thần tiên.

Bé chỉ thích buổi chiều vàng thoi, buổi chiều thật êm ả, lặng yên, bé lén mẹ ra vườn tâm sự cùng nắng, gió, mây, cây cỏ, hoa lá. Bé chắc quanh đây cũng có vài thi sĩ tìm vần thơ để ca tụng một buổi chiều, cũng như bé, bé đang cố gắng tìm thơ sao mà chẳng ra nhỉ? Bé hát khe khẽ bài ca bất hủ của một nhạc sĩ có lẽ sáng tác khi trông thấy cảnh chiều về trên quê hương :

« Chiều ơi ! lúc chiều ^{về} quay lúa trên đê, trâu bò về... ời chiều ! ».

Bé nghe tiếng Bác nắng, Di gió xi xăm « cô bé hát hay quá ». Bác nắng như nghịch, dám dầy cành lá xuyên qua mà « mi » bé ấy hở ? Bé giận bầy chừ ! Di gió la « ông Nắng thiệt kỳ ; cô bé không thích thì làm ơn đi đi, ông có thấy vì ông mà đôi má xinh của cô bé ửng hồng lên không ? Cô bé chỉ thích bóng râm và gió mát thôi, có phải không chị bóng râm ? ». Di bóng râm lắc nhẹ thân hình bảo : « Đúng đấy ». Bác nắng như buồn, bác từ từ rút bớt ánh êm dịu... bé hoảng hốt :

— Ờ ! bác nắng giận bé hở... bé có làm gì đâu ?

— Không phải đâu bé ạ ! bác nắng làm bộ í mà, tí nữa bác xuống chơi lại ngay...

— Tiếng ai thế ?

— Tôi đây, tôi là nụ Mimosa vàng đây.

— Bé tìm kiếm — « A đây rồi, Mimosa dễ thương quá, xoi ời ! nụ ở khiêm nhường ghê... ở chung với cô đại à ?

— Vàng, tính tôi thích vậy.

— Mimosa lại chơi với bé nhá !

— Vàng...

Bé nhẹ nhàng ngắt cành hoa, ngồi dựa đầu vào gốc vú sữa ngược mắt nhìn lên bầu trời : Cô Mây diện đẹp ghê nơi ! Cô mặc chiếc áo lụa xanh biếc, lơ thơ dải lụa bạch vấn vúi, dát kim tuyến vàng óng ánh lơ lửng trôi... hình như có một bà tiên hiền dịu đang du hành ngắm quê hương bé thì phải ? Bé ước mơ một ngày hòa bình đến với quê hương

yêu dấu của bé.

Bé xin được một lần bình yên êm ả như buổi chiều vàng, như đàn chim non đang chim chớp trong tổ ấm, như giấc mộng thần tiên của bé. Bé sẽ đi khắp cả quê hương — từ Bắc — tới Trung — rồi vô Nam — Bé đi từ đồng quê u tịch, dân quê chất phác, tới biển xa ngơ ông đang chài lưới dưới trăng, tới tỉnh lỵ họp nhanh phiên chợ, tới thị thành hoa lệ, ngựa xe. Bé sẽ thấy cảnh bác nông phu cấy xới bên ruộng sâu cảnh cụ già, trẻ con tát nước, với mục đồng chăn trâu bên đò, vút cao tiếng sáo, hay nằm dưới bóng mát đánh vần « 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 », đàn trẻ thả con diều lên cao rồi chiều tà rủ xuống... tiếng mõ xa đưa — bác nông phu vác cuốc về làng — mục đồng lừa vội đàn trâu — Từng chuyến xe bỏ nặng đầy bó củi chậm chạp bước đi như mang nặng tình quê hương thấm thiết. Bên vách tranh đèn dầu tỏa sáng và ánh trăng từ từ nhô lên sau rặng tre. Bé sẽ thấy chiếc thuyền chài lênh đênh trên biển, từng mảnh lưới đầy cá, nhảy đànhạch tìm cách thoát, ánh trăng chiếu trên ngọn sóng nhấp nhô như làn bạc, từng cánh buồm căng xa, xoè rộng như cánh bướm vào thu. Bé thấy cảnh gánh nước đêm trăng, trong một xóm lao động, bác phu ẻ oai đầy xe về nhà, tiếng máy hát vàng xa bài ca tình quê hương thay cho những bài ca hào hùng như : « Toàn dân nghe chẳng ! Sơn Hà nguy biến... »

— Bé ơi ! Về ăn cơm gần tối rồi ... bé ơi ! !

Tiếng chị Châu gọi bé về thực tại. Ờ nhỉ ! bé mãi mộng mơ mà gần tối rồi. Bác nắng đi đâu mất, Cô Mây đã thay chiếc áo xăm xăm ở chân trời. Cảnh Mimosa đang thiêu ngủ trên tay bé. Riêng di gió vẫn thoi nhẹ vào tóc, má bé, bé nghe tiếng cây lá xì xào :

— Thôi bé về ngay, kéo mẹ trông...

— Tạm biệt bác nắng, Di gió, Cô Mây, Nụ Mimosa và cây cỏ hoa lá nhé ! bé về, chiều mai bé ra nữa ... Ồ ! con muỗi đốt tay bé u cục rồi, bé phải về méc mẹ mới được...

TRƯƠNG THỊ CÚC

(Cho ước mơ một ngày thanh bình)

QUA ÔNG KÍNH BẠC SAU RÊU

Tranh vui trọn kỳ của **NGUYỄN TÀI**

TÍ TI HỌC TOÁN

triển lãm

ẾCH NÀM ĐÁY GIẾNG !

Trong giờ Địa Lý, thầy giảng bài, Tý không nghe lo coi báo.

Thầy : Tý, trò nước Việt Nam hình gì không ?

Tý : Thưa thầy nước Việt Nam hình con như chữ «Ếch».

Thầy : Nằm ở đâu ?

Tý : (quen miệng) Thưa thầy nằm ở đáy giếng ạ !

Thầy : ... ???

Cả lớp cười như ong vỡ tổ.

GIỮ KÍN

Sau một hồi thì thăm tâm sự rất là tương đắc, Tèo bèn nói với Tí :

— Tui nói thiệt với bồ nghe, chuyện này kín lắm nên tui đâu có thổ lộ với ai, ngoại trừ ba má tui, ông Tư Mịch, mụ Tám, Cô Bảy và bồ thôi đó.

Tí : — Trời !!!

ĐĂNG KHOA

HỌC PHÁP VĂN

Trong giờ Pháp văn thầy hỏi một học sinh :

- Tý, Rougeâtre là gì ?
- Dạ thưa thầy đỏ nhạt.
- Giỏi ! Còn Bleuâtre là gì ?
- Dạ xanh dương nhạt.
- Thế còn Théâtre là gì ?
- Dạ đích thị là trà nhạt.
- Giỏi quá cho trò hai con Zéro.

GIỎI

Tí đi học về khoe cha : «Ba ơi ! Hôm nay con trả lời được câu hỏi khó nhất của cô mà chúng bạn chẳng có ai trả lời được».

«Con tôi giỏi quá ! Nhưng mà cô con hỏi câu gì ?»

thuyền nhi / 14

«Dạ ! Cô hỏi : Ai vậy mực lên bàn cô vậy».

Ba ! ?

PHÊ BÌNH

Sau giờ thuyết trình thầy gọi Tèo phê bình hai anh thuyết trình viên. Tèo mạnh dạn hùng biện : «Hai anh thuyết trình viên đều ngang nhau vì anh X là người nói hay, còn anh Y hay nói».

Cả lớp cười như ong vỡ tổ.

LÝ-KIẾN-THÀNH

LỜI TRỀ

Bà bé Ti đang ngồi khâu áo trước cửa, bé Ti mon men lại gần rồi hỏi :

— Ngoại ơi ! Có phải lúc mang kính ngoại thấy cái gì cũng bự hết phải hông ngoại ?

Ngoại : Ừ đúng rồi Ti của ngoại giỏi quá.

Bé Ti : Vậy khi cắt bánh cho con ngoại mở kính ra nhé !

Ngoại ? !

SOAN-HƯƠNG

CHỌN MÀU

Một bà vừa lái xe tới đầu đường thì chết máy, các xe chạy phía sau kẹt một dãy dài cả trăm thước. Đèn lưu thông cứ cháy từ xanh sang vàng rồi sang đỏ rồi lại xanh, vàng đỏ. Anh cảnh sát công lộ đứng đầu đường chạy tới lễ phép hỏi :

— Thưa, trong mấy màu đó bà không thích màu nào cả sao ?

Đ.H.N. TÂN

QUÁN QUẢN

Hiền nói :

— Tao có quen một người, té từ cửa sổ tầng lầu 5 xuống, mà không đau gì cả.

Hoàng :

— Tao còn thấy ghê hơn, một người té từ cửa sổ tầng lầu mười xuống, mà không việc gì.

— Không thể được.

— Có chứ, rất có thể, mà tao quên không nói với mày là ông ta không té xuống phía ngoài... mà ông ta té vào phía trong.

UỐNG RƯỢU GIỎI

Một người đến kiếm chủ rạp hát và nói với ông ta rằng anh ta có thể biểu diễn một màn uống liền hai mươi lít la de.

Chủ rạp hát cho đi mua rượu và anh ta bắt đầu uống. Nhưng đến lít thứ mười chín, anh ta hết uống được nữa.

— Ra anh nói láo, chủ rạp hát nói.

— Không có đâu ông. Trước khi đến đây, tôi đã uống thử ở tiệm rượu đằng trước mặt, và tôi đã uống được hết mà !

NGƯỜI CHẾT HIỆN VÊ

Ông Trung sĩ gọi binh nhì Hai lên hỏi :

— Anh có tin chuyện ma không ?

— Thưa Trung sĩ không ?

— Thế anh có tin về chuyện người chết hiện về được không ?

— Thưa Trung sĩ, điều đó càng khó tin hơn.

— Thế mà có thật mới chết chứ. Tuần trước, anh xin phép tôi về chôn cha anh chết, thế mà ông cụ vừa đến tìm anh ở đây, thế không phải là người chết hiện về sao ?

ANH EM

Một bà khách đi đường gặp hai đứa bé đánh nhau thật dữ, bà liền can hai đứa ra và nói :

— Hai em đừng đánh nhau nữa vì chúa đã dạy nên coi kẻ thù như anh em vậy.

— Nhưng thưa bà, nó đâu phải là kẻ thù, nó là bạn của cháu mà !

ĐẦU ĐUÔI

Bà Hai hay rầy cô con gái nhỏ của mình là «hay ăn nói không có đầu đuôi gì» bà bảo :

— Con lớn rồi khi nào muốn nói thì phải nói cho rõ ràng có đầu có đuôi, đừng có hấp tấp mà người ta cười cho đó.

Một hôm hai mẹ con đang ăn phở, cô bé kêu lên :

— mẹ ơi, mẹ !

Bà Hai chặn lại :

— Lại sắp nói như ăn cướp nữa rồi, nói cho thông thả xem nào.

Một lúc sau, vẫn không thấy con nói thêm, bà hỏi :

— Lúc nãy con định nói gì sao lại làm thinh ?

— Thưa mẹ, trẻ quá rồi ! Mẹ đã nuốt con ruồi trong bát phở đó !

những chú gà con

● SƯƠNG NGỌC

Phóng tác theo (*Les poussins bleus*)

— « Phải có sơn xanh, bà mẹ ngỗng nói với bác mèo Mướp, tôi thích cái màu này. »

Từ trong hiệu bán sơn ra, bà ngỗng hí hửng xách cái xô sơn đi. Trên đường về nhà, bà gặp chú thỏ nâu Giang Cơ. Bà liền bảo :

— « Mày biết không ? Giang Cơ. Đây là một điều bí mật: tao sẽ sơn những quả trứng của tao, và tao sẽ có những đứa ngỗng con màu xanh. Mày đã thấy những con gà con màu xanh của Bà Kim Cúc chưa, có một màu da trời, một màu da tuyết diệu. » Giang Cơ vừa đáp vừa cười :

— « Nếu mà gián dị như thế, thì tất cả các bà mẹ đã làm rồi. »

Về phần bà Kim Cúc, bà mẹ gà này rất kiêu hãnh về những đứa con của mình, bà khoe với tất cả mọi người và ca tụng màu sắc chúng nó. Thật là khác thường, người nào cũng muốn coi, đến cả bác chim Á Rập này nữa, bác ăn mặc thật diện. Cả cô mèo Mỹ Anh, từ nơi xa xôi cũng tìm đến để xem tận mắt những chú gà con kỳ lạ này.

Bất bậu thời gian nghỉ ngơi của con cu li. Bây giờ là cuối thu, về mùa đông nó ngủ li bì. Nó nói với bà chú gà :

— « Chúng ta sẽ gặp lại vào mùa xuân. »

Gần chỗ con cu li ngủ có hai con cáo. Những chú gà con này sẽ là bữa

ăn ngon của chúng nó. Con cu li đương lim dim ngủ dưới gốc cây, thỉnh thoảng nghe tiếng nói chuyện, liền lắng tai nghe.

— « Tao tin cậy mầy vào chuyện này, có ba con gà con rất ngon để ăn. Chúng ta phân chia mỗi người một ngà. »

Cu li đã nghe tất cả. Một con cáo đến gần bên nó. Nó giả vờ ngủ say. Có tiếng con cáo này nói với con cáo kia :

— « Nó ngủ, nó không nghe gì đâu, chẳng có gì nguy hiểm. Bây giờ mỗi người một bồn phân, mình phải sẵn sàng hành động khi con gà trống gáy ở đồn. »

Hai con cáo chia tay, Dù khi buồn ngủ, con cu li cố thức tỉnh. Phải mau báo cho Kim Cúc. Mau, dậy nào. Để khỏi ngái ngủ mình đồ cái gáo nước lạnh này vào đầu là xong. Và để giữ cho cặp mắt mở, chỉ có cách gán hai cây que vào trong. Ô ! mình buồn ngủ ghê gớm. Mày quá có Giang Cơ đang đây xe cút kít tới, mình sẽ ngủ ở trên. Giang Cơ lo lắng :

— « Việc gì xảy ra thế ? »

Cu li liền kể mọi việc rồi lăn ra ngủ. Giang Cơ nói một mình :

— « Tiến lên ! đi lối này ta sẽ tới trại gà. »

Đến nơi, Giang Cơ chạy đến bên bà gà mái đang phơi đồ :

— Chị Kim Cúc ơi, tôi đến để báo cho chị biết là con cáo sẽ đến bắt các con của chị vào sáng ngày mai. »

Chú thỏ Giang Cơ đặt con cu li nằm xuống đất,

— « Bác cu li đã ngủ, thôi mình để bác ta nằm nghỉ. »

Bà Kim Cúc muốn giảng dạy nên cho đào một cái hố để con cái té xuống. Giang cơ nhìn xuống rồi nói :

— « Hố chưa được sâu, chúng ta còn phải đào thêm nữa, »

Lát sau bà Kim Cúc đến xem và bảo :

— « Lần này được rồi, các bạn hãy lấp hố với rơm cho nó không biết. Khi con cáo già bước qua nó sẽ bị sụp hầm và chúng ta sẽ nhốt nó lại »

Cúc cu cu ! ..

Tiếng gà trống gáy vang. Đây là

giờ trọng đại, đừng đi trễ cáo ơi. Thật nhịp nhàng, con cáo đến gần và không chút nghi ngờ cái bẫy đang chờ đợi mình. Hấp ! Nó đã nhảy vào cái hố trên có rơm phủ kín.

Giang Cơ liền báo tin cho các bạn biết : nhanh lên, chúng ta làm một cái nắp hầm bằng hàng rào để phủ lên. Bà Kim Cúc đậu bên trên cất tiếng vọng xuống :

— « Thật hai năm rưỡi là đồ ăn trộm. Mày muốn bắt các con của ta hả ? »

Con cáo tức giận quát mắng om sòm rồi đòi phải thả nó ra ngay lập tức.

Tức thì bác mèo trắng, chú thỏ Giang Cơ, anh nhím và anh sóc đến miệng hố hét xuống :

— « Tha mầy à, còn lâu ! Có ai dại gì thả mầy ra để mầy tiếp tục đi ăn cắp. »

Còn anh chó thì vác dao đến :

— Tao sẽ đập nát xương mầy ra. Tao sẽ làm thịt mầy. Đừng có hòng gì đụng tới những con gà. Nhìn ngọn dao của ta đây !

Nhưng Giang Cơ có lòng tốt, chú ta bèn bước tới gần bác chó lại trước khi bác sửa soạn phóng ngọn dao xuống.

— « Tội nghiệp nó, bác chó ! »

Con cáo rên rĩ trong hầm :

— « Trời ôi ! Tôi ngạt quá, xin tha tôi một lần. Tôi xin hứa là sẽ không phạm đến con của bà nữa. »

Nhờ sợi dây, cáo ta chụp lấy và trèo lên ! Người ta đã thả nó thật nhưng bắt nó hứa từ nay phải hiền lành. Nhưng trước khi bị thả, con cáo bị cột như khúc dồi lớn, và bị hầm dọ :

— « Nếu mầy còn trở lại đây nữa thì hãy coi chừng, »

— « Liệu thân mầy đó, lời thôi tao sẽ ghim chặt cái dao nhọn này vào mầy. » Bác chó nói vậy.

Các chú gà con rum lên vì sợ khi thấy tên thù địch khủng khiếp đang nhìn mình một cách thêm thường. Để cảnh cáo, người ta bắt con cáo ném vào bể nước.

Nói về bà mẹ ngỗng khi sơn những quả trứng, hy vọng những đứa con của mình ra đời bằng bộ lông xanh biếc.

(xem tiếp trang 32)

Vườn hồng

— ĐỖ PHƯƠNG KHANH phụ trách —

suối mát

Thư của em T.H.L. Saigon :

HỎI :

... Em có coi quyền : « 9 năm máu lửa Ngô Đình Diệm », em nhận thấy anh em họ Ngô, nhất là con tinh cái...

Thư của em Đ.N.K. Đà Nẵng :

HỎI :

... Những người V.N. giết giặc như 1 Sinh Viên V.N học giỏi đứng nhất, còn người bạn da đen thứ nhì, trong 1 cuộc đi bơi, anh S.V.V.N, đã bị người bạn giết. Rồi 1 Sinh Viên nào đó nữa, biết chế cái gì trong đồng hồ mong ngày trở về V.N cũng bị ám sát. Ông N.X.V. chứng minh được bài toán lên mặt trăng thì bị canh giữ cẩn mật, vừa về thăm Viện Đại Học V.N là phải qua Mỹ ngay. Cường quốc đã man, họ muốn bóp chết các nước nhược tiểu. Em nghe nói như vậy. Em rất phân vân. Xin chị cho em biết ý kiến...

Thư của em L.H. Kiến Tường

HỎI :

Em nghe nói quân B.V. họ tàn nhẫn lắm. Mỗi khi họ bắt được người của mình, họ dụ dỗ cho mình lên đài phát thanh nói, để họ thu vào băng, xong là họ giết hết. Em mong chóng lớn để đăng vào lính trả thù cho anh trai em đã mất tích mà em tin

chắc chắn là đã chết rồi... Em cảm thù..

Trả lời chung :

Tất cả các em thân yêu của chị. Trước nhất, chị cảm tạ lòng yêu quý mà các em dành cho chị. Trong gần một năm thủ thủ vui buồn với các em, chị đã được các em tin cậy mà viết thư tới tâm sự với chị đủ mọi vấn đề, từ chuyện gia đình, bạn bè, trường học, xử thế v.v... Chị đã đề hết tâm hồn, lắng nghe tiếng nói từ những trái tim nhỏ bé rủ rì gửi về cho chị. Chị đã suy nghĩ đắn đo, và cố gắng tìm giải pháp để gửi tới các em. Giải pháp tuy không hoàn hảo, nhưng các em tin yêu chị nên thường hoan nghênh và càng nồng nhiệt gửi thư về chuyện trò với chị.

Vậy mà, kỳ này chị đành không thể giải đáp cho 3 em, chị phụ lòng mong mỏi của 3 em, các em ạ.

Chắc chắn là với tuổi của chị, chị phải có những nhận xét, có định kiến về nhiều vấn đề trong đời sống, gồm luôn cả vấn đề chính trị. Nhưng khi tâm sự với các em, chị quay về tuổi thơ, chị muốn các em là những mầm măng mọc thẳng. Măng cứ mọc thẳng trong khi còn yếu mềm, non

dại. Rồi một ngày kia, khi măng đã cứng, đã thành tre, có đủ sức chống chọi với phong ba bão táp, khi đó bụi tre sẽ tùy theo năng lực mà chống chọi với đời.

Các em yêu quý,

Vấn đề chính trị nó phức tạp, rắc rối, nhiều khi phải dùng thủ đoạn, lừa lọc, xảo trá, không phải là những vấn đề của chúng ta. Hơn nữa, các em yêu quý chị, sẵn sàng nghe theo chị, thì lương tâm chị bất

buộc chị phải cố gắng không lợi dụng lòng tin đó. Chị không nhồi nhét vào đầu các em những ý tưởng thiên lệch, nhưng khi nguy biến, các em nghe lại thấy rất hợp lý, chị không thể phụ cái lòng tin yêu đó để cho một ngày kia, các em bị nhiễm độc, tâm hồn cần cổ vì căm thù, vì thấy cuộc đời đáng ghê tởm cần phải chém giết, v.v... v.v... Lòng chị chỉ ước mong sao cho càng ngày chúng ta càng nảy thêm các đức tính đã vốn có sẵn trong dòng máu như lòng nhân ái, thương yêu người, vật, v.v.

Đạo bé, chị có trông thấy 1 nhà kia nuôi gà con trong cái chuồng chỉ cao có 20 phân, khi gà lớn cứ phải đứng khom khom và họ giải thích rằng nuôi như thế gà không đứng thẳng được, không nhảy lên được, cho nên sẽ rất mập, xương mềm, Gần đây, chị lại nghe nói có người nuôi gà con trong cái ống tre, gà càng lớn càng phải dài ra vì ống tre bóp bẹp ngang lại, nên con gà ăn mềm và ngọt thịt. Rùng rợn quá các em ạ.

VƯỜN HỒNG & VƯỜN HỒNG & VƯỜN HỒNG & VƯỜN HỒNG & VƯỜN HỒNG

Sự nhồi nhét những thiên kiến, quan niệm chính trị của riêng mình vào đầu các em nhỏ nó cũng tai hại như vậy. Cho nên, vì tôn trọng tuổi thơ của các em, tuổi mà Thượng đế dùng để bồi thường trước cho tất cả các cực nhọc trong đời sống sau này, chị không thể coi các em như những con gà, mà chị nhờ nhờ các em vào ống tre hoặc những cái lồng chật hẹp để ăn thịt.

Một ngày kia, khi mà các em đã lớn, các em sẽ rời thiên đàng thơ ấu bước vào đời, với mớ kiến thức học được ở gia đình, nhà trường, với những quan niệm sống phóng khoáng, nhân ái, yêu đời, nếu tất cả chúng ta đều như vậy, chúng ta sẽ lại bước vào một thiên đàng mới, thiên đàng mà ở đó người thương yêu người, không còn ai phải căm thù hay chém giết nữa các em ạ!

Cuối cùng, chị xin miễn trả lời 3 câu hỏi trên và cầu nguyện sao cho tất cả các em Việt Nam đều được sống bình an từ thể xác tới tâm hồn.

Chị Đ.P.K

Trong thời buổi mà người lớn gọi là «gạo châu củi quế», Chúc xin phổ biến với các bạn một món ăn vừa hợp với túi tiền tí tẹo của chúng mình, vừa dễ ăn. Nhất là trong những ngày rằm hay mồng một, các bạn trở tài đòi món chay cho cả nhà dùng, chắc chắn má sẽ tròn mắt vì ngạc nhiên đó! nào, bây giờ mời các bạn thử làm nghe!

Bắp chuối cuốn chiên

VẬT LIỆU:

1 cái bắp chuối (có bắp chuối hột càng tốt)

4 cái bánh tráng mỏng thứ rộng

4 muống xúp nước tương
1 muống xúp đường, chút bột ngũ vị hương, chút bột mì, bột ngọt.

Dầu ăn thứ tốt.

CÁCH LÀM:

Mua bắp chuối thứ tươi để nguyên bắp rửa sạch, cho vào soong đồ sấm sấp nước luộc. Luộc vừa chín lấy, dưa xấm không cứng lắm là tốt (chín thì nhão lại vàng, sống quá thì đen). Vớt bắp chuối ra ngâm nước lạnh, xẻ xuôi ra làm 4 miếng rồi bóp nhẹ nhẹ cho ráo nước.

Nước tương bỏ đường vô bắc lên thắng sôi, tan đường hết bỏ ngũ vị hương, bột ngọt vào, nhắc xuống bỏ bắp chuối vào ngâm cho thấm độ nửa giờ.

Vớt bắp chuối ra, bỏ bột vào

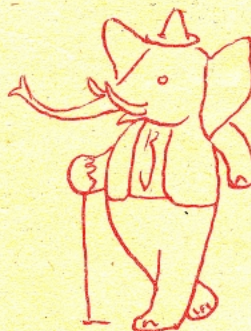
nước tương ngâm bắp chuối đó, bóp nhuyễn bột dùng lòng hay đặc quá. Bỏ bắp chuối vào lăn bột cho đều rồi lấy riêng ra chút nước bột hòa thêm nước lạnh hơi lỏng thoa lên bánh tráng, thoa một bề thôi. Đặt mỗi miếng bắp chuối lên mỗi bánh tráng (đặt lên bề thoa bột) xong cuốn lại đem chiên.

Khi chiên nhớ để lửa nhỏ bắp chuối mới giòn. Chiên vàng vớt ra để hơi nguội dùng dao bén xắt xéo xéo. Nếu dùng với cơm thì bày đĩa chuối bóp dấm đường trên đĩa rồi sắp bắp chuối lên. Còn nếu ăn bánh hời thì kèm với rau sống, dưa chuột chấm nước tương pha ớt, chanh, đường.

Chúc các bạn thành công! nếu được ba mẹ khen thì cho Chúc hưởng chung mí nhé! Còn rồi bị chê thì ..

HUYỀN CHỨC

Mẫu Thêu

MẸO VẬT

...Các bạn thiếu nhi mến, hôm nay Châu mời các bạn cùng tham dự tiệc «mẹo vặt» còn con này mí Châu nhé:

Bây giờ là mùa hạ thế mà ông Trời vẫn hay «mè nheo», vì vậy muối mà mẹ chúng mình dùng làm gia vị sẽ bị ẩm ướt trông chẳng ngon tí nào, bạn nhĩ? Bây giờ, mời bạn hong ra tay ngọc.

Bạn cắt một mảnh giấy thấm bỏ vào bình muối của mẹ; giấy thấm này là chiếc máy «ra đa» tí tẹo hút hơi nước từ trong muối. Thế là từ nay đời tươi như hoa phải không bạn.

Bàn ủi của chúng mình hay làm nũng lắm cơ, lâu lâu «hắn» lại đứng ở một chỗ đây không được (cứ như là xe hết xăng). Nao, chúng mình ra tay cải tạo... «nội các»

Bạn để bàn ủi nóng lên rồi dùng một khúc đèn cây thoa khắp mặt của «hắn». Thế là xong, từ nay cơ bạn của chúng mình dễ thương lắm, nhưng ỹ! bạn đừng hấp tấp, trước khi ủi lau nó vào khăn lót bên cạnh đấy nhé, nếu không chiếc áo dài xinh đẹp mà bạn sắp ủi sẽ là «nạn nhân» đấy!

thân ái
Đinh thị Minh Châu
(Biên Hòa)

bông hồng
CHO GIA ĐÌNH

ME huyền thoại mùa thu

Mẹ! Ngôn từ của yêu thương. Bóng mát của hạnh phúc. Điệu nhạc du dương ở nơi mẹ đồ nguồn. Dòng suối ngọt ngào đó con đã được tắm mát. Lời ru của mẹ thuở ấu thơ: món ăn không gia vị con vẫn thấy thơm ngọt, vẫn thấy đầy đủ cho những thèm muốn. Bằng buổi chiều chưa tắt hẳn ánh sáng vàng vọt yếu ớt cổ xuyên thủng những kẻ lá bờ lau và đường. Bóng mẹ đồ dài trên con đường vắng khách con đường quê hương lặng đi trong buổi chiều, chỉ còn những bước chân của mẹ. Đó là giờ tan trường mẹ đến đón con, không một sự săn sóc, một nâng niu chiều chuộng nào mà mẹ không dành cho con, mà con không được hưởng ở mẹ. Yêu thương đã chín mùi nơi lòng mẹ. Trái ngọt mùi đó mẹ để dành cho con, chỉ mình con hái thôi. Con vẫn chưa biết gì hồi đó, cái vô tư của tuổi trẻ đã quên đi những lời dịu ngọt, những vỗ về đó, không đủ để đem đến cho con một ý nghĩ phân xét tình thương của mẹ. Bây giờ thì con thấy hối tiếc nhưng không thể nào đem đến cho con được cái trình độ hiểu biết của

tuổi ấu thơ; gói ghém trong những vôi vỉnh, những nũng nịu. Đến nay thì đã tan biến. Mẹ đã xa vời, một nẻo chân mây xa vời đó, dù cố đào bới trong tâm tưởng một hình bóng quen thuộc vẫn mờ ảo, mẹ bây giờ xa xôi qua tầm tay này yếu đuối không thể nào vớt được cái dáng dấp yêu thương đó. Lời ru ngọt ngào ngày xưa đó, nằm sâu ở một cõi vô thực bây giờ chỗi dậy lại càng đậm đặc nhớ thương. Nét hiền dịu nơi khuôn mặt khả ái của mẹ lại hiện về, còn nghe cay ở mắt, hơi nóng chạy dài trên đôi gò má. Giọt lệ nhớ thương lại đổ xuống, còn ai để gạt lệ, để đổ dành con nữa đâu mẹ. Mẹ! mẹ có nghe không? Con của mẹ đang thông thiết kêu tên mẹ. Mẹ không trả lời con sao mẹ, sao mẹ vẫn đứng yên đó, mẹ không đổ dành con bằng những lời ngọt ngào năm xưa: «Thôi nín đi con» nữa hở mẹ. Những giọt lệ lại tiếp tục rơi xuống nhòe nhoẹt hình bóng mẹ. Con cố vùng lên ôm chầm lấy hình hài vô tưởng của mẹ, nhưng rồi đôi bàn tay gấp nhau và chụm lại trong khoảng không vượt nhẹ lên những sợi gió lạnh, con giật mình kêu mẹ. Mẹ ở đâu. Trả lại cho tôi người mẹ hiền yêu dấu. Trả lại đi, trả... Mẹ... M...ẹ... con gục đầu tắt lịm nơi ngôn từ yêu thương đó, thì ra mẹ đã đi, bóng mát bây giờ đã trụ lá mặc cho những cơn nắng thiêu đốt, ở một khoảng không gian nào đó, chắc vui

lầm mẹ nhỉ. À mẹ có gặp mẹ con Thảo ở đó không mẹ, và mẹ có rủ mẹ con Thảo đi chợ vào những buổi chiều, khi tụi con đi học, đề rồi lúc về tụi con lại được dịp mong quà chợ đến dài cả cở. Mẹ nhớ mua quà cho con đó, mẹ không mua con bắt đền cho mà coi. Mẹ à, cách mấy bữa sau khi mẹ bỏ đi, con Thảo nó qua nhà mình chơi, nó còn thấy con ngồi một mình khóc, hai mắt còn sưng vù lên đó, nó tới ngồi cạnh con nó dỗ con nó bảo là: Thôi nín đi Nguyên. Mẹ Nguyên rủ mẹ Thảo đi chợ đó. Lát chiều tụi mình lại được ăn bánh dừ luôn cho mà coi. Có thật mẹ đi chợ không mẹ, mẹ lại mua quà cho con nữa hả mẹ, tối chiều mẹ về sớm hơn nhé. Mấy bữa trước mẹ về muộn quá hà, bởi thế mà con bị chị Trám gõ đầu hoài đó chị bảo: "Con trai lớn thế mà cứ vòi quà chợ hoài, chả biết xấu hổ với bé Thảo kia kìa. Con gái người ta ngoan vậy đó, mặt mày sáng sủa, vui vẻ thế, đằng này cậu thì ui cha, như là bác mèo đói bụng ấy, trông mới dễ ghét kia chứ. Phải không bé Thảo". Con dậy nãy lên: "Không!" Làm nhỏ Thảo giật mình bảo: "Ừ, không, Thảo không bảo Nguyên giống bác mèo đói bụng đâu. Thôi Nguyên đừng buồn nữa nhé. Nguyên hứa với Thảo là Nguyên phải vui vẻ như thế Thảo sẽ chơi với Nguyên hoài hà." «Không Thảo nói dối». «Đâu Thảo nói thiệt đó Thảo không láo đâu, có bao giờ Thảo nói dối Nguyên không kia chứ». Con ngẫm nghĩ: «Ừ Thảo nói thật, thế tại sao mẹ Nguyên đi chợ cả tuần nay mà chẳng về gì cả, Thảo nói thật như thế đó hà». Con Thảo buồn bã trả lời, hình như nó cũng vừa chột nghĩ tới mẹ nó, và nó nhận thấy mình vô lý: «Ừ há, mẹ Thảo cũng đi đâu lâu ghê vậy đó, Thảo cũng chả biết nữa». Thế rồi hai đứa con cùng đứng im nhìn nhau như cố sức để tìm hiểu một lý do.

Những ngày nối tiếp trên con đường đá trải dài dưới ánh nắng vàng của buổi chiều sắp gục chết. Cảnh tượng quen thuộc vẫn còn đó, nhưng giờ đây bóng hiền mẫu đã vắng. Con đường Tiều học con đơn côi đếm bước, những bước âm thầm mang đầy hình ảnh mẹ, chỉ còn có mẹ, vành khăn tang đã giúp con luôn nghĩ tới

mẹ, nó đã giữ chặt trong đầu óc con hình ảnh khỏi xóa nhòa.

Mẹ, cho tới nay, kể từ mùa thu năm ấy mẹ ra đi mang theo những xác lá vàng phủ đầy lối đi. Đã ba thu rồi vắng bóng mẹ lá vàng tro tro đầy vườn, mẹ không cùng con quét nhặt, vắng mẹ con cũng không buồn làm những việc quen thuộc đó dù chỉ là việc không mấy nặng nhọc. Con cũng không còn được gọi mẹ nữa. Họa hiem lắm là những đêm vui đập trong cơn mê, con mới được sống trọn với mẹ, nhưng chỉ gần gũi trong vài phút nhớ thương không đầy đủ hoặc vào những chiều buồn trên căn gác nhỏ như hôm nay, quảng tầm mắt về một khung trời xa xôi nào đó, con cố tưởng tượng ra khung trời yêu thương của mẹ; chân dung mẹ mập mờ trong đám mây lần khuất tận chân trời, con nhỏ lại năm tuổi. Ôi! Vùng trời hạnh phúc, mẹ dắt con đi trong dĩ vãng đầy yêu thương của mẹ của con. Mình lại được sống dưới mái nhà thân yêu đó, ngàn kỷ niệm của

thuở ấu thơ. Nhưng rồi cũng chỉ đến với một giả tưởng thôi mẹ à. Bây giờ thì con vẫn là con trên căn gác nhỏ với cửa sổ buồn, còn mẹ, vẫn là là mẹ ở một nẻo xa xôi nào đó khác hẳn với con người trần thế. Khung trời dĩ vãng nhòa đi trước mắt con, màn lệ lại đan dày thương nhớ.

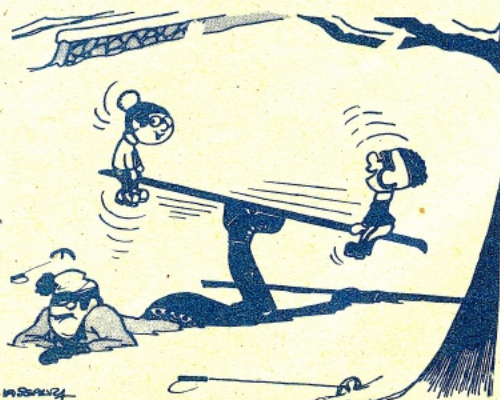
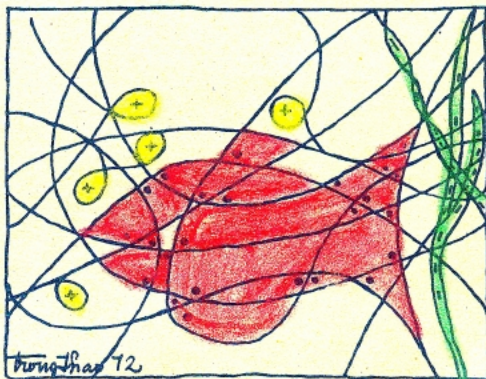
Hôm nay trên con đường về, dưới hàng cây thông rũ nắng, Con với Thảo sánh bước, bóng giáo đường đồ dài dưới chân hai đứa. Thảo sức nhớ ra một điều gì, nằng nề nghị với con ghé vào giáo đường, con cũng vừa nghĩ đến lời nguyện, câu kinh cho mẹ, cho linh hồn mẹ được lên cõi vĩnh phúc, chốn tốt đẹp yêu thương, trên thiên đường cho mẹ Thảo nữa. Sau những phút linh thiêng đó lòng chúng con bỗng rộn lên một niềm vui, như một sự đền bù xứng đáng, cho mẹ của con và mẹ Thảo, dù chỉ là những lời nguyện thật đơn sơ.

TỪ-NGUYỄN
(Huyền thoại của mẹ)

GIẢI TRÍ

Ôi chào đời! Cái gì mà
lộn xộn thế này?

Các bạn hãy tô màu
đỏ vào chỗ có chấm (.)
Màu vàng vào chỗ có
dấu (+) và xanh vào dấu
(-) nhé! Thử đi bạn sẽ
thấy kết quả.

— Này bờ, ba bờ có vẻ
không ưa thích con
nít chút nào há!

bướm TRONG VƯỜN

hương chiều

Tiếng sáo vi vu
Đưa vào hồn Thu
Gọi lòng man mác
Êm êm như ru

Tiếng gió xa đưa
Thoang thoang hương đưa
Quyện lòng nhung nhớ
Những chiều xa xưa...

U3
Bút nhóm ABC
Long Khánh

vào hạ

Hạ trở về, sân trường ập ứ nắng
Không gian buồn, vài sợi khói cô đơn
Thoảng qua em, tý chút tủi hờn
Rồi chợt thấy tâm hồn em bé nhỏ
Hạ trở về, phượng sân trường thắm đỏ

Nắng hanh vàng lấp lánh ngọn lá xanh
Ve kêu vang tựa khúc nhạc đầu cành
Như khóa lấp những nỗi buồn trống vắng

Hạ trở về kéo sân trường im lặng
Kéo em về xa lánh bạn bè xưa
Ngơ ngác mặt lại trong dáng điệu hững hờ
Đang xâm chiếm vùng kỷ niệm xưa cũ
Hạ trở về, đoá phượng buồn ủ rũ
Cơn mưa chiều lạnh buốt thấm tim em
Còn đâu nữa những kỷ niệm êm đềm
Xa mái trường... Giờ đây xa tất cả.

HOÀNG-HẢI
Hạ 72

hai mùa

(tặng HA3)

MƯA

Mưa về gọi gió bên mình
Ước đôi chim sẻ trên cành đông đưa
Lòng say bỏ ngõ song thưa
Bâng khuâng nhớ đến thôn xưa bề bàng

Mưa về gọi gió trên ngàn
Long lanh từng giọt cung đàn xót xa
Hồn cao bay vút thiết tha
Dư âm vang vọng ngân nga giọt buồn

NẮNG

Nắng về ươm má em hồng
Lung linh suối tóc ngồi hong bên thềm

Lâng lâng mây trắng êm đềm
Yêu thương giọt nắng hôn rèm mắt thơ

Nắng về ru bướm vườn mơ
Thương thương sắc thắm ngần ngơ màu chiều

Thành thoi theo gió cánh diều
Mênh mông nắng ấm buổi chiều bên song...

QUANG VŨ
Bút nhóm ABC
Long Khánh

bây giờ

(cho Giao)

Kỷ niệm «ngày xưa» thật dễ yêu
Đường xưa lá phủ kín trong chiều
Áo bay thơm tóc cho sầu nhớ
Sợi nhớ buồn vương tóc đìu hiu
Bây giờ xa cách ai mong đợi
Thương quá là thương mến thật nhiều

N.H.H.

phiến buồn

Nhìn phiến hồng lên đôi mắt em
Buồng cau đôi chuỗi gió êm đềm
Ngây ngây hương lúa vào khung cửa
Gió thoảng nào đưa lên mắt xanh
Một cánh hồng nhung ôi rất xinh
Vườn hoa ươm mộng khúc tư tình
Yêu thương nào đến cùng hoa lá
Cô bé dại khờ mắt long lanh.

Nguyễn Thụy Kim Phượng
Bút nhóm : Thương Yêu

thăm trường

Hôm nay em đến thăm trường
Hàng cây im vắng con đường ủ ê
Nghỉ hè ba tháng phủ phê
Đứa quên trường cũ, đứa về quê xưa
Trong lòng thương nhớ đông đưa
Tiếng ve, phượng vĩ ngày xưa vẫn còn

Giờ đây bè bạn không tròn
Có ai nghĩ đến con đường đã qua
Bây giờ kỷ niệm đi xa
Hỡi người có nhớ những là chuyện xưa

Bây giờ người đã xa đưa
Chỉ ta ngồi nhớ chuyện xưa của mình

Đứng lên, em bước độc hành
Bỏ quên nhớ tiếc, để chờ đầu năm...

HỒNG HẠNH

mong thu

(Trao về Nhật Linh — Đăng Linh)

Dư vang hè còn đó
Tiếng ve kêu thiết tha
Phượng bên đường nở đỏ
Hoa nắng vẫn chan hòa
Cổng trường còn khép kín
Thầy bạn còn xa nhau
Ba tháng hè lưu luyến
Muốn thời gian trôi mau
Ước mơ thu về đến
Với bao lá úa vàng
Mây trời trôi lơ lửng
Gió thu về miên man
Thu về theo dấu hạ
Mơ ước buổi tựu trường
Bạn bè gặp nhau cả
Lòng không buồn vắng vương.

THẾ-LINH
— trời thôn Diêm —

ngắm cảnh

Trên trời một đám mây trôi,
Chúng tôi ngồi ở ngọn đồi ngắm chơi.
Ngắm thì ngắm cảnh mây trôi,
Ngắm luôn cái cảnh núi đồi lẫn cây.

LƯƠNG-VĂN-HÒA
(Tam Kỳ)

mưa mùa hạ

Nghiêng nghiêng mưa rụng bên
thềm
Cơn mưa mùa hạ êm đêm mê say
Rung rinh cánh phượng gió lay
Chú chim sẽ ướt vút bay về cành
Mưa rơi từng giọt mong manh
Đan thành một bức màn mảnh
trắng tinh
Xin cho một điệu yên bình
Nhìn mưa mùa hạ đọng tình quê
hương

Hoài ngọc Khánh
(Cho mùa mưa M.Đ.C)

sau cơn mưa thu

Dầm lên lối nhỏ cát mềm
Lá rơi, lá ướt rụng thêm rụng hoài
Ơ kia, lá rụng trên vai
Chao ôi, ướt cả tóc, tai bé rồi
Lạnh ghê nổi ốc, tím môi
Tại là bác gió vừa rồi mạnh to
Về nhà âu yếm mẹ lo
«Sao con dại thế... lại ho nữa rồi»
Bạn em nhà rất xa xôi
Đến rủ mai học, rã rời cả chân.

TRÚC-HOÀNG-LAN

chúa-nhật

Chúa nhật...
Chuông nhà thờ ngân vang
Bay theo gió mây ngàn
Len vào trong xóm nhỏ
Đem tin mừng mệnh mang
Đoàn người lũ lượt đi
Mang theo được những gì
Bao tâm hồn rộng mở
Theo nhịp bước chân đi
Cửa Thánh-đường thoáng cao
Từng bước bước chân vào
Tay chấp tay cầu nguyện
Mong ơn lành xiết bao
Những linh hồn hướng thượng
Theo thánh ca du dương
Lòng muôn người như một
Chan chứa bao niềm thương

Nguyễn Thanh Tuyền
(SPSG 71-73)

một thoáng buồn

Bên này hành lang nhìn sang bên đó
Cô bạn tóc nâu áo dài giấy đỏ
Riu rít chuyện trò tung tăng trong gió
Mắt sáng lung linh nhìn qua bờ ngõ
Bạn ở bên đó ta ở bên đây
Cách xa khoảng trời có áng mây bay
Những buổi chiều mưa những ngày
nắng gắt
Chưa được cùng nhau tâm sự vui đây
Ta đã biết người từ một ngày xưa
Giây phút tình cờ ta chợt ngỡ sờ
Thoáng trông dường tượng người ta
thương mến
Hiện hiện về đây như một giấc mơ
Tình cảm ban đầu vẫn tăng thêm
màu

Đã ba mùa thu lá úa phai màu
Đã bao lần chung đi trên đường vắng
Mãi đến muộn màng mình mới quen
nhau
Thôi hãy quên đi chuyện xưa thuở
nhỏ
Đôi lúc gặp nhau làm ngỡ chẳng ngờ
Biết nói gì cho ước mơ tan vỡ
Hở bạn mắt nâu áo dài giấy đỏ.

PHI-HÀNH
(T.Q.K.G)

nắng tuổi hồng

Nắng cho đôi má em hồng,
Tuổi vừa mới lớn thẹn thùng ghê
cơ
Mới hôm qua đó. Bây giờ
Thấy mình tự lớn chẳng ngờ đó cơ.
Nhưng mà sao thấy bơ vơ
Nhìn con bướm lượn dập dờ bên hoa
Ngước lên, con nắng chan hòa
Tự nhiên mơ thấy bướm là lượn
bay

Nguyễn Huỳnh Phan Mai
VN : Hoa học trò.

cô bé búp bê

Cô bé búp bê
Mặc áo xinh ghê !
Chiếc nón nhỏ nhỏ
Đôi giày màu đỏ...
Mái tóc đen huyền
Má lúm đồng tiền ..
Trông thật có duyên
Cô đẹp như tiên

Bày trong tủ kính
Đứng bên chú lính
Nét mặt oai hùng
Hiền ngang vô cùng...

Cô bé búp bê
Đẹp hết chỗ chê !
Thợ nào khéo thế ?
Làm giống người ghê !

LÝ HỒNG ĐỨC
(Kiên Giang)

buồn trong cơn mơ

Một thoáng buồn qua trên mắt xanh
Một cơn mê đến dễ tan tành
Một lần ngược mắt nhìn mây trắng
Một phút ngỡ ngàng lệ ướt nhanh

Cho tôi nhìn lại ngày thơ ấu
Cho tôi cảm giác thuở ban đầu
Cho hết ngọt bùi hay cay đắng
Cho lãng niệm u uất canh sầu

Tìm đến một mùa xuân ấm êm
Tìm dư hương ấy, vị ngọt mềm
Tìm nắng ngọt ngào qua kẽ tóc
Tìm mây ? mây ngủ, gió ru êm

Đề rồi cô bé ngày xưa lớn
Đề rồi buồn lại vẫn cô đơn
Đề cho thương nhớ ươm màu mắt
Đề nắng nhạt phai, gió ngậm hồn

THÁI-KHANH LPC.

XÃ HỘI LOÀI ONG

Cũng như kiến và mối, loài ong là một loài côn trùng sống tập thể và điều hành công việc một cách tuyệt diệu.

Một tổ lớn có thể chứa đến 80.000 con ong. Mỗi con ong biết rõ mình phải làm gì và nó làm tròn bổn phận mà không làm rộn các con khác (cũng có nhiệm vụ riêng như nó).

Mỗi tổ chỉ có một ong cái, đó là ong chúa, nhiệm vụ độc nhất của ong chúa là sinh sản. Cũng có vài trăm ong đực, sống vô dụng, mỗi khi có một ong chúa mới sinh ra, các ong đực sẽ bị giết bởi các ong thợ.

Ong thợ chiếm đa số trong tổ, nếu bạn quan sát một tổ ong, bạn sẽ thấy các con ong thợ bay đi đến các bông hoa và trở về mang đầy mật và phấn hoa rồi lại bay đi. Mật hoa được hút nhờ một cái vòi nhỏ mỗi lần khoảng 50 miligrammes. Phấn hoa được mang bằng những bàn chân có móc của ong. Phía bên ngoài tổ, một nhóm ong thợ khác đang làm một loại bánh dùng để nuôi các con ấu trùng cho đến khi chúng lớn hoàn toàn.

Ong chúa sinh sản thật kinh khủng. Mỗi ngày nó đẻ khoảng 2500 trứng, cứ hai cái một phút, và cứ như thế cho đến khi chết.

Tính trung bình, một ong chúa có thể đẻ khoảng 2.000.000 trứng. Mỗi cái được đặt trong một lỗ hình lục giác làm bởi chất sáp của các con ong thợ tiết ra bởi những tuyến đặc biệt.

Sau ba ngày, trứng nở ra ấu trùng và ấu trùng liền được nuôi bởi một tiểu đội ong thợ bằng chất mật hoa đông lại. vài ngày sau, thực đơn được thay đổi, ấu trùng ăn mật và phấn hoa. Sau một tuần, cơ thể nó đã lớn bằng cái lỗ của nó và liền tức khắc các con ong thợ khác đẩy nắp lại bằng một loại sáp đặc biệt.

Chẳng bao lâu, ấu trùng biến thành ong thợ, chui ra khỏi tổ và bắt đầu làm việc cho đến khi chết.

thiên nhi/22

Nếu ấu trùng cứ tiếp tục được nuôi bằng mật hoa đông, nó sẽ trở thành ong chúa. Và vì mỗi tổ chỉ có một vua, con ong chúa mới liền qua các lỗ bên cạnh để hạ các đối thủ của mình và ép buộc ong chúa cũ rời tổ với một số ong thợ để lập một tổ mới.

Sau khi đã hoàn toàn làm chủ chiếc tổ rồi, ong chúa liền thực hiện một lễ cưới trên không. Hôn lễ được cử hành tại một nơi rất cao, cao đến nỗi chỉ những con ong đực mạnh nhất mới bay lên nổi: Sau khi đã thụ thai, ong chúa trở về tổ và bắt đầu sanh sản...

Nhiệm vụ của ong được phân chia tùy theo số tuổi và kinh nghiệm. Có những con ong sinh sấp, tiết ra sáp để xây những ngăn trong tổ, những loại hành lang thẳng đứng, lớn độ 3 hay 4 cm, mang hai ngăn ở hai đầu, được chia bởi một tấm vách mỏng, các hành lang cách nhau khoảng 1mm/m dùng làm chỗ đi lại cho các ong thợ.

Các ngăn ngang và trên dùng làm chỗ đựng lương thực, những ngăn giữa dành cho trứng và ấu trùng. Có những toán chuyên lo về việc hút mật và lấy phấn, nhóm khác chuyên về việc canh gác tổ, nhóm chuyên quạt cánh để làm thông hơi

Ong quạt gió

cho tổ. Nhưng quan trọng nhất là nhóm quét dọn tổ và nhóm chăm sóc các ấu trùng.

Tổ ong là một công trình vô ngần nấp và sạch sẽ. Trong khi những con ong quạt cánh đang làm nhiệm vụ của mình thì những con ong quét dọn đang đem ra khỏi tổ những rác rưởi phế thải. Khi một con bướm lạ hấp dẫn bởi mùi mật, bay vào tổ, nó liền bị giết ngay bởi lũ ong canh gác. Nếu lũ ong quét dọn không thể đem xác nó ra khỏi tổ, vì nặng quá, chúng liền tiết ra sáp để bao kín con bướm, như thế con vật không thể lên men thối làm nhiễm độc không khí trong tổ.

Ong còn tiết ra một loại sáp khác dùng làm tổ và trám các vết nứt. Nó được tiết ra từng miếng nhỏ bởi tám tuyến của ong. Phải cần tới 1.250 miếng này để có 1 gram sáp, thế mà ong đã tạo ra nhiều tổ thật vĩ đại. Ong quả là một loài côn trùng đặc biệt.

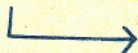
(Theo Spirou)

Sự tiến triển của
trứng ong

Ong tiết ra sáp
để bao bọc
một con bướm

Thỏ lấu và Cáo già TRÌNH CÔNG TRUYỀN

Hôm nọ, sói và cáo gặp nhau. Cả hai to nhỏ bàn chuyện trả thù con nhà Thỏ vì họ đã bị Thỏ lấu tinh khôn quấy phá cho nhiều lần tức giận đến sùi bọt mép. Anh chàng Sói bảo :

— Này bác Cáo ạ, thằng Thỏ Lấu nó hay lên mặt lắm. Nhìn nét mặt dương dương tự đắc của nó sao mà tôi ghét lạ, ghét cay ghét đắng, ghét vào tủy tâm, chỉ muốn phanh thây, xẻ thịt nó liền một khi cho hả dạ.

Cụ cáo già lắc đầu :

— Thỏ lấu nó lấu lắm... sức mấy mà giết được nó !

— Ấy, ấy, đừng có tưởng... tôi có mưu kế, giết nó phải được là cái chắc !

— Mưu kế gì... chú mày kè tao nghe xem nào !

— Này nhé...

Chàng Sói hạ thấp giọng, kè sát miệng vào tai cụ cáo già thì thầm :

— Bây giờ bác về hang nhé ! Giả vờ chết đi. Rồi tôi đến báo cho con nhà Thỏ hay, bảo nó đến thăm. Nó tin lời đến gần xác chết của bác .. thì bác tông ngay dậy, chộp lấy nó. Nó có mọc thêm đến ba chân bốn cẳng nữa, cũng không sao chạy thoát. Bác và tôi đánh chén một bữa thịt thỏ no nê.

Cụ Cáo già lâu giờ vẫn thềm thịt tươi nên nghe nói vậy thì khoái tì lắm, nước miếng chảy ràn-rụa. Cụ ta gật đầu liền và trở về nhà, lên giường nằm im, bất động giả chết để chờ đợi.

Sói thì hăm hở đến báo tin cho Thỏ Lấu hay. Chàng ta vừa khóc lóc vừa kể lè, báo tin xong Sói ta bỏ chạy

ngay không kịp cho Thỏ Láo hỏi thêm điều gì.

Thỏ Lấu ngẫm nghĩ mãi, định không đi thăm Cáo. Nhưng chợt nhớ đến câu «Thỏ tử hồ bì» Thỏ chết Sói còn buồn thì nay Cáo chết mà Thỏ chẳng đến phân ưu thì thật là quấy lắm.

Nghĩ thế, Thỏ Lấu mới lò dò đến nhà cụ Cáo già. Căn nhà rộng thênh thang chỉ khép hờ cánh cửa. Thỏ Lấu xỏ cửa lò đầu nhìn vào thì thấy cụ Cáo già nằm bất động. Thỏ định tới bên cạnh xác cáo. Nhưng chẳng hiểu sao lại có vẻ nghi ngờ. Thế nên nó nghĩ đến một cách thử cho rõ thật hư. Nó bèn chồm vào nói lớn :

— Quái lạ, sao anh Sói nói với mình bác Cáo đã chết rồi, mà giờ mình tới đây thấy bác Cáo ngủ mê chó có chết đâu. Phàm là Cáo chết thì phải há miệng ra chó đâu lại ngậm chặt như thế này.

Cáo già nằm lắng tai nghe hết.

Tội nghiệp, tuy nổi tiếng Cáo già nhưng khờ khếch làm sao, nghe Thỏ Lấu nói như thế cụ ta cũng tin là cáo chết mở miệng thật. Bởi vậy, muốn làm cho giống Cáo ta mới từ từ... há miệng ra.

Thỏ Lấu nhìn thấy như thế thì biết là Cáo chết già, phì lên cười :

— Cáo già mắc lừa tớ rồi ! ông già vờ chết thôi mà, chó có đâu ?

Vậy nghĩ tới số phận của mình nên vội vã co giò phóng chạy thoát thân. Về đến nhà thỏ Lấu ta kể lại chuyện này cho gia đình Thỏ nghe con nhà Thỏ Lấu khoái trá, hãnh diện, ôm bụng cười lăn lộn tưởng chừng như vỡ cả bụng.

Trình công Truyền
(theo một chuyện ngoại quốc)

TRẢ LỜI TRANH 7 ĐIỂM KHÁC NHAU

- 1— Nút vặn đèn dãi hơn
- 2— Cuốn sách sau cây đèn thay vị trí
- 3— Bàn chân đèn nhỏ hơn
- 4— Cán viết đen thay vì trắng
- 5— Trang giấy phía tay trái bẹp dài xuống
- 6— Cờ tay áo trái dài hơn
- 7— Tóc ốt em bé ngắn hơn

HOÀN CẦU SẼ CHẾT NGẠT

Trong dịp hội nghị thứ 31 của Viện Khoa học không gian ở New York (Newyork), ông Jérôme Pressman đã trình bày về những tai hại do các hỏa tiễn gây nên cho nhân loại như sau :

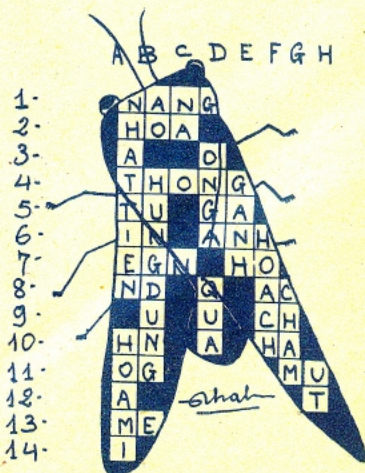
Không khí ở trên cao độ 120 cây số loãng gần 1 tỷ lần không khí ở mặt bề. Vì vậy, 1 tấn hơi do hỏa tiễn phát ra trên cao độ ấy sẽ bằng 1 tỷ tấn hơi ở trên mặt đất. Nếu một hỏa tiễn khổng lồ như loại Nova được phóng lên, nó sẽ phát ra 2 000 tấn hơi đầu hỏa trên thượng tầng không khí, nghĩa là bằng 2.000 tỷ tấn ở dưới đất.

Ông Pressman cho hay rằng ở thượng tầng không chỉ cần 100 tấn hơi là có thể làm sinh ra một đám mây 160 cây số bề rộng, phải mất hàng tuần mới tan được. Như vậy nếu hỏa tiễn được phóng lên hoài thì hơi đầu của những hỏa tiễn ấy phụt ra sẽ làm thành 1 bình phong dày đặc toàn mây, chứa những chất : flu-ô, a-zôt và al-ca-li có thể làm thay đổi không khí và thời tiết một cách rất nguy hại.

Nếu những cuộc thí nghiệm phóng hỏa tiễn bớt đi thì vũ trụ sẽ lại bình thường, còn nếu các quốc gia cứ thi đua với nhau mãi thì... hoàn cầu sẽ có ngày chết ngạt.

THẾ LINH (Sưu tầm)

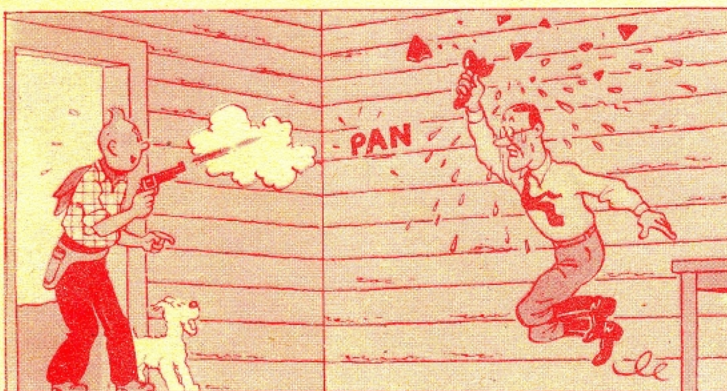
Ô CHỮ VE SẦU

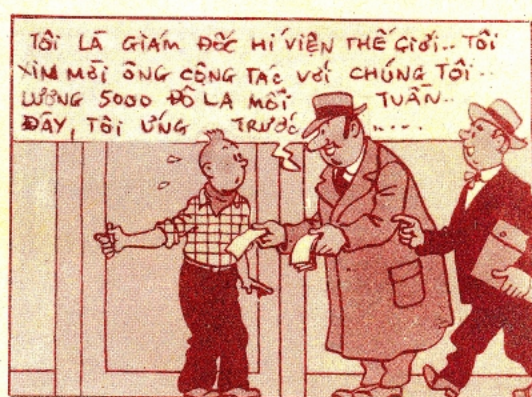
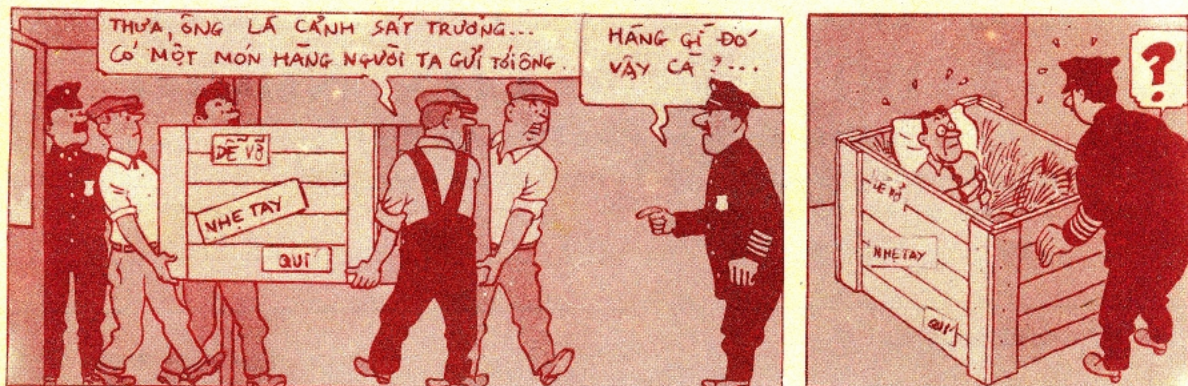

NGUYỄN HỮU THANH
thiếu nhi/23

MẠO HIỂM MỸ CHÂU

Sau nhiều cuộc theo dõi sát nút, cuối cùng Tin in cũng tìm ra chỗ ở của tên cướp..

Cuộc phiêu lưu của TIN TIN và MILOU còn kéo dài vô tận vì những nhân vật ham hoạt động ấy có bao giờ chịu ngồi yên chỗ. Tuy nhiên để thay đổi không khí cho phần tranh phim, tòa soạn xin mời các em tham dự một cuộc phiêu lưu của một nhân vật lạ lùng :

TÍ XÍU, NHÀ ĐẠI THẦN LỰC

Dưới ngọn bút tài hoa của PEYO và WALTHERY

CHU QUÂN chuyển ra quốc ngữ

TÌNH TIẾT LẠ LÙNG — CỐT CHUYỆN SÔI ĐỘNG — DIỄN BIẾN SAY MÊ HÀO HỨNG

Khởi đăng từ Thiều Nhi số 51, Kỷ Niệm Đệ nhất Chu niên.

DẦU HỎA, MỘT TÀI NGUYÊN KỲ DIỆU CỦA CON NGƯỜI

- ☐ DẦU HỎA TỪ Đâu MÀ CÓ ? CÓ Ở Đâu ? LÀM THẾ Nào MÀ CÓ ?
- ☐ MỖI NĂM THẾ GIỚI TIÊU THỤ 5 TRIỆU TẤN RA KIM CƯƠNG ĐỀ GẮN VÀO MŨI KHOAN GIẾNG DẦU.
- ☐ BẦY DẦU, MỘT MƠ ƯỚC CỦA NHIỀU QUỐC GIA TRÊN THẾ GIỚI.

Bài của CHU QUẢN*

Dầu hỏa gắn liền vào đời sống

Không ai có thể ngờ được rằng dầu hỏa đã gắn liền sâu xa vào đời sống của chúng ta một cách mật thiết đến thế. Buổi sáng ta dậy, rửa mặt, chải đầu bằng lược nhựa, bằng Brillantine xức đầu thơm, những thứ đó là sản phẩm của dầu hỏa. Rồi ta sửa soạn quần áo, đi giày thì vái nút áo, vớ, bột giặt, xi ra cũng là ở gốc dầu hỏa. Sau đó ta ăn điểm tâm thì cái ^{khăn} bàn, chén đĩa, giấy dầu gói thực phẩm, gaz nấu bếp cũng là sản phẩm của dầu hỏa. Tờ báo đề trên bàn, bên cạnh là chồng đĩa hát lẫn đồ chơi của trẻ con, trên tường có những bức tranh sơn dầu, treo cạnh những lẵng hoa, ta đâu có biết rằng những vật dụng quen thuộc đó lại cũng liên hệ mật thiết đến dầu hỏa bởi vì mực in sách, đĩa nhạc bằng nhựa đồ chơi bằng Plastic, sơn bàn ghế, các phẩm màu xanh, đỏ của họa sĩ vẽ tranh, thuốc xịt muỗi, thuốc sát trùng gìn giữ cây cảnh, phân bón, nhất nhất những thứ đó cũng lấy từ dầu hỏa. Tới giờ đi làm, ta mang kính, đeo bao tay, cặp cặp ra xe, thì gọng kính, bao tay, cặp táp, tay lái, sơn xe, vải bọc đệm, xăng, nhớt, mỡ, vỏ bánh xe, đường trải nhựa trơn tru, lại cũng là những dụng cụ chế tạo từ sản phẩm rút từ dầu hỏa.

Mới kể sơ lược như thế ta cũng đã thấy dầu hỏa ở quanh ta, ở khắp nơi gắn liền mật thiết đến đời sống, và tưởng như không có dầu hỏa, thì không biết đời sống của chúng ta sẽ thiếu thốn, trống trải đến mức nào. Mới chỉ 100 năm qua, thế giới đã tiêu thụ 85 ngàn triệu phi dầu (mỗi phi 150 lít) và thế giới theo đà tiến triển,

như cầu cảng gia tăng trong vòng 10 năm tới, chúng ta cũng cần tiêu thụ một số dầu như thế.

Năm ngàn năm trước

Nhưng cách đây năm ngàn năm dầu hỏa tuy đã được tìm thấy rồi mà không ai biết được khả năng kỳ diệu ấy của nó. Hồi đó, người ta chỉ thấy nó như 1 chất lỏng kỳ lạ đen ngòm, phun từ dưới đất lên, chảy lênh láng trên một vùng rộng lớn, gặp sức nóng của mặt trời bốc cháy được, khiến cho vùng Trung Đông đã có những nơi được mệnh danh là vùng lửa. Dân chúng ở vùng này đã có những đền thờ Thần Lửa với những ngọn đèn bất diệt không bao giờ tắt, hỏi đó ai có thể biết được rằng đó chẳng phải là do bàn tay thiêng liêng nào mà chính là do dầu hỏa hay khí mỏ trong những bầy dầu theo kể nứt mà tỏa lên rồi bốc cháy miên man bất tận.

Đến thời Trung Cổ, dầu hỏa được mang về Âu Châu với nhiều ý nghĩa thương mại. Nhưng mấy ai biết dùng dầu hỏa, chất lỏng thô kệch đó đốt lên thì khói khét mù trời, muội than bám đen cả mọi vật chung quanh, sức sáng lại không bằng các loại sáp thông dụng hồi đó. Người ta đã lại bỏ rơi dầu hỏa lại như một ngọc quý, vẫn còn nằm vùi trong đất sỏi. Mãi về sau này; khoa học phát triển, con người tích cực dành cả mọi nỗ lực vào công cuộc tra vấn, tìm tòi, khảo sát những sự vật xảy ra chung quanh: những ngành của khoa học liên tục bổ túc cho nhau như địa chất học, hóa học, vật lý học, sinh vật học, toán học v.v... đã góp phần đắc lực vào công cuộc mở mang kiến thức của con người, và biến con người trở thành một sinh vật độc tôn có khả năng khuất phục được thiên

nhiên, khai thác khả năng thiên nhiên trở thành công cụ phục vụ cho con người, mà trong đó dầu hỏa là một thí dụ điển hình.

Tại sao có dầu hỏa ? Cái gì biến thành dầu hỏa ? Người Ấn Độ thấp đèn bằng phân bò

Ngày nào cũng vậy, người dân xứ Ấn Độ làm một công việc thường xuyên như sau: trộn phân bò vào nước rồi đổ vào một cái ống dài 3, 4 thước chôn ngầm dưới đất. Ống thông tới 1 cái thùng chứa. Phân ngập dưới nước, mục rữa và bốc ra một chất khí dùng làm hơi đốt đèn đun bếp, thắp đèn, đó là khí mê tan kết hợp bởi hai nguyên tố Carbone (than) và Hydro (khí).

Bất cứ chất nào cấu tạo bởi Carbone và Hydro cũng đều được xếp chung thành một nhóm mà khoa hóa học gọi là nhóm Carbua Hydro. Dầu hỏa chính là một hỗn hợp của nhiều chất Carbua Hydro có chất ở thể lỏng cũng có chất ở thể rắn, tạo thành một hỗn hợp phức tạp.

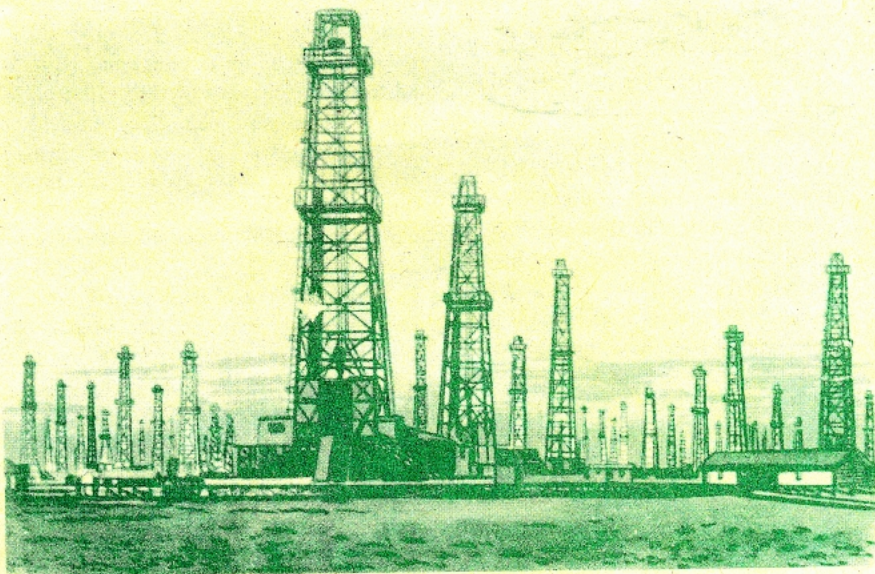
Như trên, ta thấy phân bò (hay lá cây) mục nát thì cho một Carbua Hydro là mê tan. Trong thiên nhiên còn vô số cặn bã của các sinh vật khác, lúc mục nát sẽ cho nhiều loại Carbua Hydro phức tạp để tạo thành dầu hỏa. Ta hãy tưởng tượng cách đây hàng triệu năm. Trong nước biển có vô số vi thảo, vi trùng và những sinh vật khác. Lúc chết, xác của chúng chìm xuống đáy biển, tạo thành 1 lớp bùn. Do áp suất ở trên nén xuống, sức nóng ở lòng trái đất bốc ra, xác sinh vật trong lớp bùn này mục rữa dần dần để biến thành những Carbua Hydro phức tạp. Hỗn hợp phức tạp này chính là dầu hỏa. Lớp dầu hỏa

khí tạo thành sẽ không đứng nguyên một chỗ. Do nước đẩy dầu đi, nó sẽ di chuyển cho tới khi gặp một tầng nham thạch không thấm dầu tạo thành vách ngăn nói lại, thì nó tích tụ lại ở đó để tạo thành một bể dầu. Trong bể dầu ta thấy có 3 lớp: trên cùng là Carbu Hydro thể khí đa số là khí mê-tan, giữa là dầu hỏa, dưới cùng là nước mặn. Như vậy dầu phát sinh từ giữa lòng biển cả, dưới những cánh đồng bao la nằm sâu trong đáy nước, một số lớn dầu hỏa vẫn còn nguyên ở trong tình trạng đó, nhưng một số khác không kém quan trọng, sau những cuộc trôi sụt thay đổi hình thể địa cầu, đáy biển trôi lên thành đất liền, để phơi dưới ánh sáng mặt trời những vùng sa mạc rộng lớn, tất nhiên dưới lớp cát nóng bỏng của sa mạc này là những mỏ dầu phong phú.

Một giếng dầu ở Texas phải đào sâu tới 8.000 m, mới có dầu. Dụng cụ để đào sâu là những cái khoan bằng thép, gắp lớp đá dần, đầu khoan phải gắn kim cương, hoặc phải dùng áp lực mạnh phá vỡ nền đá bằng cách tống cho cát và nước vào lỗ để tạo thành những vết rạn nứt cho dầu lấy chỗ thoát ra. Công việc đào giếng dầu rất gian nan. Phải phòng đất sụt. Phải giữ không cho lớp khí nằm trên dầu hỏa phụt ra (ta phải lợi dụng sức của lớp khí này để nó dồn cho dầu hỏa phun lên cao). Phải giữ cho nước ngầm không chảy vào giếng bằng cách giếng đào đến đâu phải đúc xi măng và lớp ống thép đến đó.

Ấy là chưa kể đến vấn đề thời tiết và bão cát thổi tàn bạo ở trong Sa mạc. Nhiều toán chuyên viên phải làm việc trong những điều kiện rất khắc khe. Ban ngày nắng ở sa mạc lên tới 56 độ, ban đêm nhiệt độ xuống thấp 10 độ dưới không độ. Đến đá cũng phải nứt nẻ, huống chi con người.

Nhưng giờ phút mà dầu hỏa phun lên là giờ phút quý báu nhất đến bù xứng đáng công lao của con người. Có những giếng dầu phun lên những cột dầu cao tới 80 thước. Và dân chúng ở Ba Tư được thiên hậu đãi hơn dân chúng ở Hoa Kỳ rất nhiều trong lãnh vực dầu hỏa.

Ở Hoa Kỳ người ta phải đào tới 1 triệu 800 giếng dầu, và mỗi giếng chỉ cung cấp chừng 12 phi dầu mỗi ngày (mỗi phi 150 lít). Còn ở Ba Tư chỉ có không quá 2.000 giếng dầu mà mỗi giếng lại cung cấp tới 5.000 phi mỗi ngày. Thật bất công!

Khai mỏ dầu ngoài biển cả

Khai mỏ dầu trong đất liền đã vất vả, nhưng việc lấy dầu từ ngoài khơi đại dương lại còn vất vả, cực nhọc hơn. Ở ven lục địa và dưới lớp nước biển nông gần bờ, đáy biển được coi là nền của lục địa. Những lớp nền này rất rộng, như cả một cánh đồng bao la nằm dưới mặt nước. Và ở chốn đó, bị kẹt lâu từ thời tiền sử, dầu vẫn còn y nguyên.

Ở vài một nơi rất nhiều dầu và hơi đốt bị kẹt dưới những lớp đá dần bị bit lại nên có áp suất rất cao. Ngày nay người ta phải đào lỗ để cho dầu và hơi bị kẹt như thế phun ra.

Muốn đào những giếng dầu sâu hàng trăm thước ngay ở ngoài khơi như vậy, người ta đã phải vận dụng đến tới đa khả năng của kỹ thuật. Những hệ thống nhà máy rộng bằng cả một sân banh cao bằng tòa nhà 20 tầng được tạo dựng ngay ngoài biển cả. Có khi những máy khoan được gắn trên sàn nổi di động, được

tàu kéo đến tận nơi có dầu. Rồi người ta hạ chân sàn xuống cho đụng tới đáy biển và nâng sàn lên cao khỏi mặt nước. Máy khoan bắt đầu hoạt động. Khi đào xong, chân sàn lại được rút lên và người ta lại di chuyển nó tới chỗ khác.

Nhưng làm sao để biết chỗ nào ở dưới đáy biển có dầu? Người ta đã phải đặt chất nổ ở dưới đáy biển để tạo nên những cuộc động đất nhân tạo. Tiếng nổ đó gây ra các làn sóng chấn động.

Căn cứ vào đường chuyển động của các làn sóng chấn động này, các nhà địa chất học có thể tìm ra chỗ nào hy vọng có dầu hỏa. Một phương pháp khác là căn cứ vào những máy đo trọng lực và máy đo cường độ từ trường người ta tìm ra được những mỏm muối, tức là những khối muối hình những ngón tay kỳ dị bị đẩy từ những lớp đất sâu trôi lên, ở đó thường được coi là dấu hiệu có dầu hỏa.

Biến chế dầu

Dầu hỏa mới khai ở mỏ lên là một chất lỏng đen ngòm vì chứa bùn và đất bần, nhưng sau khi lọc rồi thì nó là một chất lỏng màu hổ phách lấp lánh phản chiếu màu xanh lục,

nhẹ hơn nước (một tám, một mười) và không tan được trong nước. Nếu để nguyên như vậy thì dầu hỏa không đem lại được công dụng gì, nhưng ta đã biết rằng nó là một hỗn hợp phức tạp, chứa đựng rất nhiều sản phẩm ở bên trong. Vấn đề là làm thế nào để tách riêng được những sản phẩm ấy ra ngoài. Rất dễ dàng, người ta chỉ việc đốt dầu trong một nồi chưng dầu tiên ở nhiệt độ thấp, chất nào nhẹ trong dầu hỏa sẽ bốc hơi lên trước sau đó tăng độ nóng của lò lên dần dần, các chất khác sẽ tuần tự bốc hơi lên sau. Thoạt tiên là các chất khí (gaz) bốc lên đốt cháy, được, thường được dẫn ngay về lò để làm nhiên liệu đốt. Rồi tới một chất lỏng rất nhẹ (bằng nửa so với nước), rất nhạy lửa gọi là ê te dầu hỏa. Rót một ít ê te dầu hỏa ra một cái đĩa, rồi cách xa hai thước ta châm một que diêm. Vậy mà cái đĩa cũng có thể bắt lửa để bốc cháy được. Ê te dầu hỏa dùng để tẩy các vết dầu mỡ trên quần áo vì nó có tính cách hòa tan được các loại chất béo. Sau ê te dầu hỏa là đến các loại ét xăng để chạy động cơ nỏ. Bốc hơi lên sau ét xăng là dầu hôi (hay dầu tây, dầu lửa) thứ dầu ta vẫn thường đốt đun bếp hay thắp đèn măng xông. Rồi đến dầu Ma zút để chạy động cơ dầu cặn, loại xe buýt chạy phun khói lên mù trời chính là loại xe chạy bằng thứ dầu này. Các loại nhớt bôi vào máy, mỡ bôi máy, cũng lấy từ dầu hỏa. Làm lạnh loại dầu lấy được ở giai đoạn này xuống zéro độ, thì có một phần đông đặc lại, đó là Paraffine làm đèn cây loại tốt, làm vật cách điện. Rồi Vaseline thứ mỡ đem pha thuốc Pénicilline, Terramycine vào sẽ trở thành đủ thứ pommade bán trong thị trường y học. Người bị phỏng cũng có thể bôi Vaseline vào cho dịu đau. Lò chưng dầu hỏa còn lại một số cặn bã : đó là dầu hắc (hắc ín) để chế mực in, chế sơn cột đèn tránh rỉ sét, sơn gỗ cho khỏi mục và nhựa trải đường cho xe cộ qua lại được êm ái.

Trong các phẩm vật thu được kể khai ở trên ta thấy chỉ có ét xăng là quan trọng nhất vì nó đóng một vai trò thiết yếu trong mọi sinh hoạt của đời sống. Thiếu nó, mọi việc đều

ngừng trệ, xe cộ tê liệt, máy bay không thể cất cánh, nhà máy không thể điều hòa. Nhưng số lượng ét xăng thu được từ dầu hỏa mới chỉ được chừng 28 phần trăm trong tổng số trọng lượng của dầu hỏa. Con số quá ít so với nhu cầu. Các nhà hóa học mới nghĩ ra nhiều phương cách có thể gia tăng thêm số ét xăng lấy được và họ đã biến được dầu hôi, dầu mazout trở thành ét xăng một cách tài tình. Chỉ việc cho dầu hôi và dầu mazout vào một cái máy ép, vừa đốt nóng tới 600 độ, vừa ép dưới một sức chừng 70 kilô trên mỗi phân vuông, thế là dầu hôi, dầu mazout bị phá vỡ để cho ét xăng nhẹ hơn nổi lên trên. Phương pháp này được mệnh danh là Craking dầu hỏa ở động từ To Crak, tiếng Anh là phá vỡ mà ra. Cũng có những phương pháp khác chế ét xăng nhân tạo bằng phép tổng hợp giữa Carbone và Hydro. Bởi vì ét xăng cũng chỉ là những chất lỏng thuộc nhóm Carbua Hydro mà hai thành phần chính trong ét xăng là chất octan có công thức C_8H_{18} và Heptan có công thức C_7H_{16} . Tổng hợp Carbone (C) và Hydro (H) theo một tỷ lệ đã tính trước, ta cũng có thể tạo được ét xăng mà không dùng đến dầu hỏa, tuy vậy việc tổng hợp cũng tốn kém rất nhiều.

Một cuộc biểu diễn khéo léo và dẻo dai do một người thợ dệt tại Anh quốc thực hiện anh dùng xe đạp

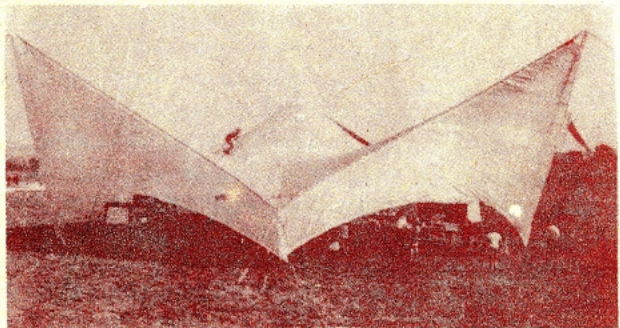
Trong phần biến chế dầu hỏa ở trên, ta mới thấy sơ lược một số sản phẩm chính của dầu hỏa lấy ngay được từ nhà máy tinh chế. Nhưng nếu ta nhìn vào kết quả của các sản phẩm dầu hỏa do các cơ xưởng hóa chất khác chế tạo được, ta sẽ thấy dầu hỏa kỳ diệu đến thế nào.

DẦU HỎA KỲ DIỆU

Từ dầu hỏa, ngoài các nhiên liệu đốt, ta còn chế được hàng ngàn sản phẩm khác như mỗi năm thế giới chế tạo cả trăm tỉ tấn Plastic lấy từ dầu hỏa, rồi tơ sợi nhân tạo cao su nhân tạo, đồ cách điện, cách nhiệt, sáp môi. v.v... Riêng đồ Plastic nhờ đặc tính nhẹ, rẻ, dễ biến chế nên công dụng của nó thật vô cùng. Lại nhờ kỹ thuật tiến bộ loại chất dẻo mỗi ngày lại gia tăng một đặc tính mới như nó có thể cứng hơn thép để làm búa đập, chống được sức công phá, chống acit, chống nhiệt để làm kính đỡ đạn, dẫn điện được làm transistor và phát sáng được để có thể thay cho đèn ống.

Nhưng kỳ diệu nhất là người ta có thể rút được từ dầu hỏa những thực phẩm có chất bổ dưỡng, đặc biệt là chất dẫn bạch tinh (protéine) lấy từ dầu hỏa: trẻ con ở các xứ

chạy trên mái lều gỗ ghề mục đích là để giới thiệu sức chịu đựng của loại vải lều do anh mới chế tạo.

— Phải có 3 người để thưởng thức một câu truyện : 1 người để kể câu truyện đó, 1 người để thưởng thức và 1 người để không hiểu câu truyện đó. Cái

vui thích của 2 người trước được lúng lẫm bởi cái không hiểu biết của người thứ 3.

Alphonse Allais

nghèo, nhất là ở Phi Châu thường ốm yếu, xương bọc da, và ăn uống thiếu bổ dưỡng.

Người ta đã chụp hình một đứa bé khi bệnh hoạn và sau khi được nuôi dưỡng bằng chất đạm bạch tinh của dầu hỏa trong 3 tháng. Nó mập lên gấp ba, và trọng lượng tăng gấp đôi, da dẻ nở nang, cặp mắt có sinh khí, linh động hơn trước bội phần. Điều đó chứng tỏ dầu hỏa có khả năng chặn đứng những vụ chết vì đói ăn, nếu tất cả nỗ lực của thế giới chỉ dùng vào những công cuộc làm ích cho nhân loại với sự chia sẻ tương đồng.

THỊT CHẾ TỪ DẦU HỎA

Mới đây, các nhà hóa học Nhật Bản cũng đã chế được một loại thịt bò lấy gốc ở dầu hỏa.

Họ kết hợp nhiều sợi thành thớ, nhiều thớ thành bấp thịt và thêm chút ít màu sắc vào khiến cho thịt nhân tạo của họ giống hệt thịt thiên nhiên. Một số các bà nội trợ sành sỏi được mời đến sự hai đĩa thịt bò xào để yêu cầu phân biệt đâu là bò giả, đâu là bò thật. Các bà kết luận đĩa thịt bò giả ngon hơn là đĩa thật!

Trong tương lai có thể Nhật Bản sẽ chế tạo được nhiều thực phẩm gốc dầu để giải quyết vấn đề dân đông, đất ít của họ.

Dầu hỏa là một tài nguyên quan trọng như vậy cho nên nó đã được khai thác triệt để nhất là ở các quốc gia tiên tiến.

Nhưng điều mà các nhà khoa học lo ngại sâu xa là dầu không phải là một tài nguyên vô tận. Số dầu ước lượng có thể khai thác được là 42,5 ngàn triệu tấn, thế giới có thể đủ dùng trong vòng 30 năm tới. Riêng ở Hoa Kỳ, số dầu chỉ còn đủ dùng trong 12, 13 năm, hơi đốt thiên nhiên chừng 20 năm cũng sẽ hết, mà Hoa Kỳ lại tiêu thụ nhiều hơn là sản xuất được (sản xuất 400 triệu tấn và tiêu thụ 700 triệu tấn mỗi năm). Nhưng nguy cơ về sự thiếu dầu, cạn dầu hầu như chưa được đặt ra trong một tương lai gần.

CHU QUÂN

THỦ CÔNG CON BÚP BÊ BẰNG VẢI NHỒI BÔNG

VẬT DỤNG :

- 1 chiếc bút tất cũ bỏ đi.
- 1 cây kim và sợi chỉ.
- 1 ít bông gòn.
- 1 cây viết chì, 1 cái thước, 1 cái kéo

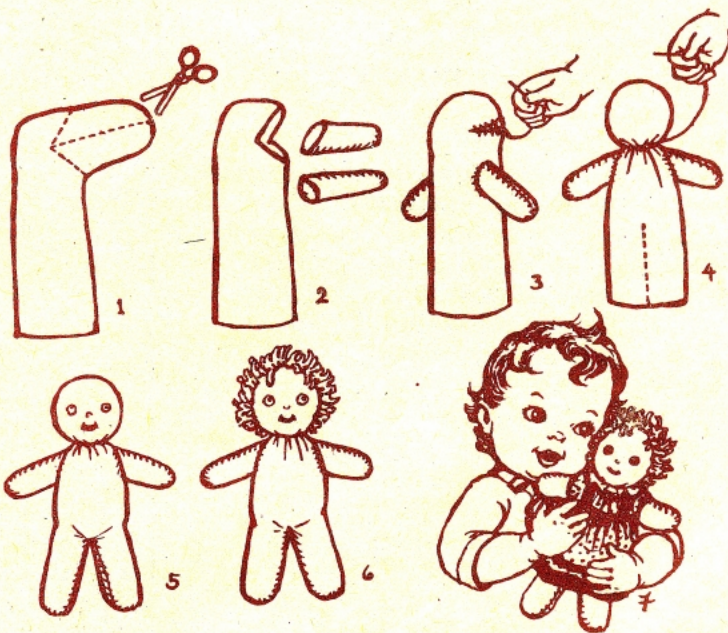
CÁCH LÀM : Lấy viết và thước kẻ trên chiếc bút tất cũ bỏ đi như hình 1.

Lấy kéo cắt theo đường chấm vừa vẽ ở hình 1 (H.2). 2 miếng cắt ở bàn chân chiếc tất dùng làm 2 cánh tay con Búp Bê, khâu kỹ hai miếng này lại và lộn đàng trong ra đàng ngoài rồi nhồi đầy bông vào, lấn cho tròn để làm 2 tay. Gót chiếc tất thì

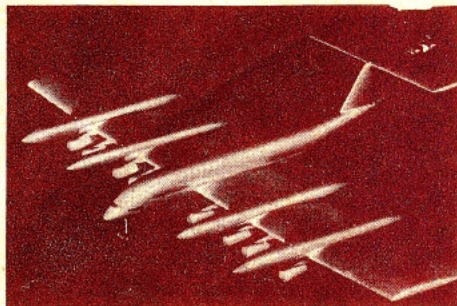
làm đầu và mặt búp bê. Khâu cho vừa cắt hình chữ V kín lại với nhau và khâu 2 cái tay vào 2 mặt gót chiếc tất (H.3). Bây giờ em bắt đầu nhồi bông vào đầu con búp bê, nhồi cho chặt và lấn cho tròn để thành hình cái đầu. Xong buộc chặt bên dưới để thành hình cái cổ, nhớ buộc chặt nút để khỏi sút chỉ. Em lại tiếp tục nhồi bông để làm thành mình con búp bê. Cắt theo đường chấm ở mình con búp bê để làm 2 chân (H.4) Khâu và nhồi bông vào 2 chân, bây giờ em đã có 1 con búp bê như hình 5. Lấy sợi len hay chỉ rối dính lên đầu búp bê để làm tóc (H.6).

Mặt búp bê thì các em có thể vẽ thêm mắt và mũi, lấy 2 hạt nhỏ hay khuy nhỏ khâu làm 2 mắt. Thế là em đã có 1 con búp bê nhồi bông dễ thương để may quần áo cho nó như hình 7 rồi.

VỊT MÒ

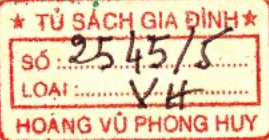
Loại phi cơ «Brute lifter» : Công ty Boeing vẫn chưa thỏa mãn với loại phi cơ khổng lồ 747. Hiện nay đang có những dự án nhằm thực hiện một loại phi cơ khác lớn gấp 3 lần loại 747. Đó là loại «Brute lifter» gồm 12 động cơ phản lực, có thể chuyên chở được trên 1.250.000 lít dầu. Có sức đẩy khủng khiếp nhất : 12×20.000 kg

MỤC LỤC THIẾU NHI BỘ 5

từ 41 đến 50

A/ THƯ CHỦ NHIỆM

T.N.
Số TRANG

41	I	Cách ăn mặc
42	I	Nói chuyện về giấc mơ
43	I	Hãy nghĩ đến đồng bào hoạn nạn
4	I	Ưu tư về thời cuộc
45	I	Tính khiêm tốn
46	I	Chuyện hàng Ngụ Công
47	I	Gương hiếu Tây phương
48	I	Cố gắng át thành công
49	I	Câu chuyện An Lộc
50	I	Một chuyện thương tâm

B/ KHOA HỌC, SƯU TẦM, TÌM HIỂU LỊCH SỬ KHOA HỌC

I.— KHOA HỌC

41	26	Ti Vi nó là cái gì? của Trần ngọc Kính
41	30	Nên biết ngồi xem Ti Vi của P.H.C.
42	14	Ta biết gì về máu? của Trần thị ngọc Lang
42	22	Ảnh nắng mặt trời của Văn Khoa
43	26	Động cơ Wankel của Trường Kỳ
43	29	Cấp cứu thường thức của Lang Vít
47	23	Than vàng, nguồn năng lực đã có từ 5000 triệu năm của Chu Quân
48	26	Nhà máy thủy điện của Trương phủ Thơ
50	26	Dầu hỏa, nguồn tài nguyên kỳ diệu của Chu Quân

II.— TÂN TOÁN HỌC

41	22	Phần tử phụ — Tính trừ các số nguyên của Bách Khoa
42	31	Tính nhân các số nguyên của —
43	31	Tính chia đúng các số nguyên của —

III.— VẠN VẬT

41	12	Những con cá kỳ dị của Vít Mò
41	20	Cá Lia Thia đá độ của Nguyễn hữu Thanh
43	20	Con cáo và con nhím mỏ vịt của Đặng Hoàng
44	20	Con đại thụ của Đặng Hoàng
45	14	Nuôi cá Lia Thia của Nguyễn hữu Thanh
45	22	Voi chuyên chở của Đặng Hoàng
46	30	Cá mè trắng của Hải Ly

47	14	Tìm hiểu loài kiến của Đặng Hoàng
48	11	Tìm hiểu loài sóc của Đặng Hoàng
49	7	Con gấu chó của Đặng Hoàng
50	22	Xã hội loài ong

IV.— SƯU TẦM TÌM HIỂU

41	3	Con chó phi thường của Văn Việt
41	6	Các em làm khán giả ban tròn của Vạn Lý
41	21	Người tuyết vùng nhiệt đới của Đặng Linh
42	23	Những vị thần đồng từ đồng chí tây của Nguyễn thị Nga
42	28	Xe hơi năm 2000 của Trường kỳ
44	4	Cậu học sinh chiêu hồn nước trước mắt thực dân của Tế xuyên
44	21	Thần đồng V.N. của Trịnh Công Truyền
45	6	Sa mạc Sahara của Trịnh Công Truyền
45	6	Cây CoCa của Lương Bình Điền
46	22	Sợ biển của Văn Việt
46	28	Tiền thời cổ của Vít Mò
46	31	Vua ngọc Trai Kobichi Mikimoto của Lê thanh Bình
47	11	Đồng hồ điện tử đeo tay
48	12	Con khi điều tra ra án mạng
49	12	Ngành sưu tập bưu hoa của Huỳnh đăng Khoa
49	26	Chung quanh quyền sách tờ báo của Anh Sơn
50	5	Số giờ cần thiết cho giấc ngủ của Lê thanh Bình

C/ DANH NHÂN

I.— DANH NHÂN VIỆT NAM

42	29	Cao Thắng của Văn Khoa
43	3	Nguyễn Thái Học của Bách Khoa
43	22	Đinh Bộ Lĩnh của Lê dương Thạch
44	22	Bùi Viện của Lê dương Thạch
46	19	Đinh công Tráng và chiến lũy Ba Đình của Thế Hùng
48	27	Anh hùng chạy bộ Dã Tượng của Trịnh công Truyền

II.— DANH NHÂN NGOẠI QUỐC

43	6	Thomas Alva Edison của Văn Việt
45	26	Wilbur và Orville Wright của Văn Việt
46	14	Walt Disney của Chu Quân
50	6	Kiến trúc sư Eiffel của Đặng Hoàng

D/ TIỂU SỬ VĂN NGHỆ SĨ

42	2	Nhà văn Hoàng-Đạo
43	2	Nhà văn Minh-Quân

44	2	Nhà văn Thạch-Lam
45	2	Họa sĩ Vi-Vi
46	2	Nhà văn Võ Phiến
50	2	Nhà văn Nguyễn đình Toàn

E/ SÁNG TÁC VĂN NGHỆ

I.— TRUYỆN DÀI

41	32	Đường lên núi Thiên Mã của <i>Nhật Tiến</i> (chấm dứt ở số 48)
----	----	---

II.— TRUYỆN NGẮN

42	3	Bản án của Allah <i>Vũ minh Thiều</i> dịch Garnett-Radcliffe
43	4	Không người của <i>Nhật Tiến</i>
44	38	Chim họa mi và Bông Hồng, <i>Vũ minh Thiều</i> dịch Oscar Wilde
45	3	Chuyện con cò của <i>Minh Quân</i>
46	3	Một chuyến đi của <i>Đỗ phương Khanh</i>
46	26	Cánh chim đơn của <i>Huỳnh Chúc</i>
47	3	Cát bụi, <i>Vũ minh Thiều</i> dịch <i>Hal Borland</i>
47	5	Trận phục thù của <i>Phan văn Kha</i>
48	6	Hai cha con, Hai lần mực của <i>Tổ xuyên</i>
49	3	Thơ đại của <i>Huỳnh Chúc</i>
49	22	Làm văn sĩ, <i>Tiên Du</i> dịch
50	3	Niềm vui của <i>Nguyễn thái Hải</i>

IV.— TRUYỆN CỔ TÍCH

41	15	Cây nhân sinh của <i>Hoa trường Dung</i>
44	12	Tại sao chồn sợ cáo của <i>Hoàng Lam</i>
45	29	Xấu chuỗi bị mất của <i>Ấu như anh</i>
47	31	Trọng danh dự của <i>Ánh Sơn</i>
47	31	Bác nhà quê và vua Lê Lợi của <i>Ngô Huy Hòa</i>
49	10	Người học trò thông thái, <i>Văn Việt</i> dịch
49	23	Bài học của bác sỏi.
50	15	Những chú gà con <i>Sương Ngọc phóng tác</i>

IV.— DỰ THI SÁNG TÁC

41	7	Em yêu ai của <i>Đình Thụy Minh Châu</i>
42	27	Những tiếng reo cười của <i>Hoàng Hải</i>
43	19	Tuần lễ của bé của <i>Phạm Quang Chính</i>
45	31	Mảnh đất yêu dấu của <i>Phạm văn Thảo Lộc</i>

V. SÁNG TÁC CỦA CÁC EM

42	12	Tôi đi lạc quyen của <i>Trí Dũng</i>
42	19	Khúc buồn đầu hạ của <i>Ngô thị Thanh Khuê</i>
43	12	Bàn tay siết chặt của <i>Phi Thừa</i>
43	13	Trang nhật ký cho bố của <i>Trúc xanh</i>
43	13	Sầu vịnh biệt của <i>Lê thị mỹ Hoa</i>
43	14	Mùa hạ của <i>Quảng Tuyền</i>
44	3	Quả sinh nhật của <i>Phạm thị Kim Hương</i>
44	10	Giọt nước mắt đợi chờ của <i>Như Nguyễn</i>
44	13	Điều buồn thông reo của <i>Phan mai trần Dung</i>
44	14	Về đâu của <i>Hoàng văn Hiên</i>
44	15	Cảnh miền quê của <i>Hoàng đại Vinh</i>
45	11	Mùa đông của Ngọc của <i>Lê thị Kiều Vân</i>
45	12	Chị Ngọc Hạnh của <i>Hạ nguyệt Tăng</i>

45	13	Vào hạ của <i>Lê minh Thùy Trang</i>
45	20	Hạ trắng của <i>Nguyễn như An</i>
45	21	Hối hận của <i>Lê công Phương</i>
46	12	Đoàn khúc cho ước mơ của <i>Vũ thị Bạch Yến</i>
46	12	Quê xa ngày đó của <i>Lê Trung</i>
46	13	Đường đến trường của <i>Quang Đức</i>
47	22	Đời mơ của <i>Thu Nguyệt</i>
47	22	Nỗi buồn trong cô nhi viện <i>Nguyễn phi Hùng</i>
47	23	Xa rời trường học của <i>Nhật Nguyệt</i>
47	23	Cái bánh nướng của <i>Lê thị Mỹ Ánh</i>
47	30	Thư mời bạn về quê nghỉ hè của <i>Lê Trung</i>
48	3	Tường thuật buổi họp mặt nhân dịp khai trương Thư Viện Thiếu Nhi của <i>Mai Hoat</i>
48	13	Một chuyến đi rừng của <i>Nguyễn thị Hoàng Hôn</i>
48	14	Chiến trận tuổi thơ của <i>Tuấn Phương</i>
48	22	Triu mến về cô của <i>Phạm hoàng Minh Châu</i>
48	23	Bao giờ đến của <i>Nguyễn văn Thuận</i>
48	29	Ngày họp mặt khánh thành thư viện của <i>Hà dương Nguyễn</i>
49	19	Đoàn khúc cho mùa thu của <i>Ngọc Yến</i>
49	29	Đôi kính cận của <i>Mân Linh</i>
50	11	Dế hang rần của <i>Đ.T Tuấn Đoàn</i>
50	12	Ước mơ của <i>Trương thị Cúc</i>

G/ VƯỜN HỒNG

I.— SUỐI MÁT

41	16	Sống cõi mơ của <i>Đỗ khương Khanh</i>
43	16	Không khi bắt hòa trong gia đình —
45	16	Chị ơi, đời sống của em vô vị —
46	17	Chị ơi, bạn tẻ với em —
47	16	Con trai phải làm việc nội trợ —
48	16	Mặc cảm của em —
49	16	Chị ơi em thì không đậu, bị hắt hủi —
50	16	Tuổi trong sáng của các em

II.— BÔNG HỒNG CHO GIA ĐÌNH

42	16	Gia đình niềm thương yêu của <i>Nguyễn Đình Diễn</i>
44	16	Tình biên của <i>Rong Xanh</i>
46	16	Lòng mẹ của <i>Đơn Khoa</i>
48	17	Chị của <i>Lê Trung</i>
50	18	Mẹ, thoại của mùa thu của <i>Từ Nguyễn huyền</i>

III.— TAY NGỌC BÊN BẾP HỒNG

41	17	Canh khoai mỡ của <i>Đỗ phương Khanh</i>
42	17	Luộc gà —
43	17	Lựa trái cây sao cho ngon —
44	17	Chè bà cốt —
45	17	Bánh chay —
46	18	Lựa chọn cá tôm cho ngon —
47	17	Lựa chọn thịt gà, vịt cho ngon —
48	17	Cá Phi dứt lò của <i>Hải Ly</i>

48	18	Đi mua đồ của <i>Đỗ phương Khanh</i>
49	18	Cá kho —
50	17	Bắp chuối cuốn chiên của <i>Huỳnh Chúc</i>

IV.— KHÉO TAY LÀM LẤY, TRÒ CHƠI KHOA HỌC, TRÒ CHƠI NGOÀI TRỜI

41	9	Cuộc tranh tài giữa người, voi và kiến của <i>Lê thanh Bình</i>
41	10	Gấp con cá vàng của <i>Trần Đầu</i>
41	19	Làm đèn kéo quân của <i>Lê công Phương</i>
42	9	Làm lấy hân thử biếu của <i>Hải Ly</i>
42	10	Xe tự động của <i>Hoài Sơn</i>
43	8	Trò chơi chẵn lẻ
43	9	Quạt chạy hơi nước của <i>Lê công Phương</i>
43	9	Làm khăn trải bàn của <i>Trịnh công Truyền</i>
43	23	Đuổi bắt trái banh của <i>Vịt Mò</i>
44	10	Tầu thủy 2 ống khói của <i>Đặng sử Nghĩa</i>
45	9	Phi cơ hỏa tiễn của <i>Hoài Sơn</i>
45	9	Que diêm tham ăn
45	13	Làm một cái La bàn của <i>Hải Ly</i>
45	28	Cặp bạn của <i>Vịt Mò</i>
46	9	Cái lung tung của <i>Ngọc Vinh Anh</i>
46	9	Cái ti vi bằng giấy của <i>Dạ ly Vũ</i>
46	28	chó sói và con cáo của <i>Vịt Mò</i>
46	29	gấp con gà mái của <i>Trương thị kim Loan</i>
47	9	chiếc đầu lân của <i>Châu Bá</i>
47	15	Máy đánh Morse của <i>Phạm văn Rót</i>
47	19	Làm theo y hệt của <i>Nguyễn ngọc Tấn</i>

48	10	Đền rách tay của <i>Vịt Mò</i>
48	31	Bóp bẻ con chim của <i>Văn Lang</i>
49	30	Bắt đuôi của <i>Vịt Mò</i>
50	9	Câu cá của <i>Nguyễn đức Linh</i> Cây đàn của <i>Lê minh Hằng</i> Bơm hút và dây của <i>Hải Ly</i>

I/ ẢO THUẬT

41	9	Cá lội trong bình mực <i>Bách Khoa sư</i> tầm
42	9	Ổng giấy nở hoa —
43	10	Đọc chữ bằng tai —
44	9	Biến đồ vật từ mũ này qua mũ kia —
45	10	Cái Mũ thần bí —
46	10	Bóng người hiện trong chai —
47	10	Đốt túi nước thành tro —
48	9	Khay dề ra tiền —
49	9	Thoát hiểm trong bao bố <i>lầy</i> —
50	10	Lấy cái khoen ra khỏi sợi <i>bị</i> giữ ở 2 đầu —

K/ TRANH VUI

48	13	Tí Tí qua ống kính bác Sáu Râu của <i>Nguyễn Tài</i>
49	14	Tí Tí làm luật —

L/ MỤC LỤC

31	30	Mục Lục Thiếu Nhi từ số 1 đến 20
32	30	Mục Lục Thiếu Nhi từ số 21 đến 30
40	29	Mục Lục Thiếu Nhi từ số 31 đến 40
50	29	Mục Lục Thiếu Nhi từ số 41 đến 50

NHỮNG CHÚ GÀ CON (tiếp theo trang 15)

Than ôi! Khi nở chúng nó lại màu vàng. Mặc dầu thất vọng, bà ngỗng vẫn thấy chúng đẹp vậy.

Từ đó, những chú gà con và vịt con là những người bạn thân, cùng đùa giỡn vui vẻ với nhau.

Riêng con cáo khắc đứng đợi lâu bực mình lắm bầm:

— « Nếu vào tay mình chắc những oắt con gà không thoát nôi. »

Đúng lúc ấy những chú gà đang bơi mé bờ lần lượt trèo lên lưng con thiên nga đen để đi dạo.

— « A ! Thời cơ đã tới rồi. »

Hấp! Cáo ta nhảy tới không tính toán. Nhưng vừa lúc đó con thiên nga đã bơi ra xa làm cu cậu mất đà té xuống nước « Ôi chao, Ôi chao. » nó oẹ lên mấy lần vì bị uống nước no. Thật là một trận tắm bất đắc dĩ.

Chim đỏ cổ hót trên cành cây đầy hoa, mùa xuân đã đến. Con cu li tỉnh dậy. Ý nghĩa đầu, tiên của nó

*hiền nhi/32

là tới thăm ba chú gà, chẳng biết bây giờ tụi nó ra sao ?

— « Hạnh phúc nào bằng ! Chúng còn sống ! mình hãy ôm chặt nó lại. »

Những chú gà con chiêm chiếp :

— « Chúng cháu là của bác đấy, vì nhờ bác, chúng cháu đều sống đến bây giờ ».

SƯƠNG NGỌC
(Phóng Tác)

CUỐN TỰ VỊ LẠ LÙNG

Ở Tây Đức có một cuốn tự vị lạ lùng ghi chép đầy đủ những câu chửi bới nhau của dân chúng. Cuốn tự vị này gồm 2.500 chữ của giáo sư Hersert Mass.

CÓ BAO NHIÊU THỨ TIẾNG KHÁC NHAU TRÊN THẾ GIỚI ?

Trả lời :

Hiện thời, trên thế giới người ta nói 5 796 thứ tiếng khác nhau, chưa kể các thổ ngữ.

XÀI GIÀY

Một viện thống kê vừa đưa ra những con số sau :

1 người Mỹ trung bình dùng 5 đôi giày trong 12 tháng.

1 người Ý trung bình dùng 4 đôi giày trong 12 tháng.

1 người Thụy Sĩ trung bình dùng 7 đôi trong 24 tháng.

1 người Đức trung bình dùng 3 đôi trong 12 tháng.

1 người Nhật 5 đôi trong 24 tháng, cùng thời gian này 1 người Việt Nam chỉ dùng 1 đôi !

CỦA TÔI CŨNG THẾ

Chị Ất mới có một đàn chó con, chị không biết săn sóc nên hỏi chị Hợi :

— Khi chó con đau bụng chị làm gì ?

— Tôi cho nó uống thuốc sán lải.

Nửa tháng sau gặp lại chị Hợi, chị Ất nhăn nhó nói :

— Tôi nghe lời chị cho chó của tôi uống thuốc sán lải và chết mất hai con rồi.

— Thì chó của tôi cũng thế.

HỘP THƯ

(tiếp theo)

Em Cẩm Nhung, Gia Định: Cô bé này gan lì ghê, theo dõi Thiếu Nhi từ số 1 mà bây giờ mới chịu ra mặt Bữa nào tới tòa soạn chơi nghe em gái.

Em Thanh Vân, Saigon: Em ngây thơ lắm, lời chúc của em lớn quá, chỉ mong được một phần là mừng lắm đó em.

Em P.T.B.Đ — Hàm Long: Em chép phiếu lý lịch kèm hai hình 4x6 gửi về chị làm thẻ liên em ạ.

em Đoàn Thủy, Saigon: Sáng chủ nhật em đem phiếu và hình tới tòa soạn thì sẽ có thẻ ngay em ạ.

Em Đỗ Tú Khuyên, Dakao: Chắc em phải là một cậu bé ngộ nghĩnh, láu lỉnh lắm đấy nhé. Đọc thư em chị tức cười quá đi.

Em Đào tuyết Mai, Cần Thơ: Trong tương lai, sẽ có các chi nhánh thư viện, em sẽ được tại ý em ạ.

Em Tâm Trí, Huế: Em gửi địa chỉ chị sẽ gửi báo từ 41 tới 50 cho em. Bao thư có ghi địa chỉ của em, bị thất lạc em ạ. Tiền mua báo em mua tem bỏ vào bao thư gửi báo đảm về trả tòa soạn là được rồi.

Em Đỗ xuân Hội, Dalat: Tủ sách Thiếu Nhi là tủ thư viện em ạ. Về nhiều mà chỉ được lựa đăng có 1 hình mà không buồn, vẫn về để gửi về là em biết người biết mình, tốt lắm.

Em Hoàng Chi Phương Nguyệt, Long Khánh: Tên giống con gái mà em đó chị thì em đúng là con trai. Em gửi bưu phiếu về tòa soạn sẽ gửi báo cho em. Cách gửi bưu phiếu chị có chỉ rõ nơi hộp thư số 47 đó em.

Em Phương Lan, Saigon: Những nhận xét của em về bài luận nhất lớp rất đáng. Tuy nhiên, tòa soạn hoàn toàn tin cậy nơi giáo sư khi chấm bài em ạ.

Em Mỹ Duyên, Vĩnh Long: Trả lời anh của em là 3 cái bánh chia cho 2 người cha và 2 người con thì mỗi người được 1 cái vì chỉ có 3 người gồm ông nội, cha và con. Chị sẽ gửi bích chương. Viết thư có thăm có chúc là em có lễ độ, tốt lắm. Về trên giấy không kẻ ô. Em ngoan lắm.

Em Trí Trí, Chợ Lớn: Chú Vi Vi phần đối cái vụ em đoán là chú ca không mấy hay. Chú dọa bữa nào chú sẽ biểu diễn một màn vụng cổ thật mùi, đồng thời minh họa ngay nét mặt của quí vị thính giả đang khi thưởng thức giọng ca của chú thì chắc gương mặt vị nào cũng có nụ cười hở hết cả 2 hàm răng đấy.

Em Phan Khương Thái, Gia Định Tuổi em chính là Thiếu Nhi lý tưởng đấy. Chị già hơn em nhiều mà vẫn đang là Thiếu Nhi, em thấy rồi đó. Đừng thắc mắc nữa. Chủ nhật ghé chơi với chị nhé.

Em Phan văn Chánh, Gia Định: Gia nhập GDTN khỏi cần ghé tòa soạn, vẫn được như thường. Chỉ cần chăm, ngoan là tốt lắm rồi em ạ.

Em T.V.T, Bình Thủy: Báo đã đóng bộ khác báo để rồi là vì đã được đóng lại như cuốn tự điển, cứ 10 số báo đóng thành 1 bộ, bìa carton dày, gáy vải, bọc plastic, mà chỉ thêm 100đ thôi. Nếu em muốn mua báo lẻ thì em gửi tiền theo giá báo lẻ. Gửi báo đảm để khỏi thất lạc em ạ.

Em Dương Thế Thuật, Phan Thiết Về cách thức mua sách, chị đã có chỉ dẫn rõ nơi hộp thư số 39 em coi lại dùm nhé. Em tìm thêm được đọc giả mới như vậy chị mừng lắm. Em nên theo ban A em ạ.

Em Mã Quang Vinh, Ba Xuyên: Khi nào tái bản thư mục, chị sẽ gửi tặng em nhé.

Em Tố Lan, Khánh Hội: Em ơi, bài và thắc mắc phải trả lời theo thứ tự, đừng nóng ruột em nhé.

Em Thương Ngọc Hải, Hậu Nghĩa Lâu lâu, lại thấy có 1 em nhắc đến tên Học Đường Mới. Không ngờ chỉ cộng tác trong đó 7 số báo, mà chú N.T. và chị lại được em quý mến như vậy. Phải hiện nay em đang hành quân không? Chúc em được mọi điều may mắn nghe em!

Em N. A, Saigon: Dù thích Việt văn em cũng phải chăm chú nghe giảng trong giờ toán thì học mới khá được. Đừng gọi thầy bằng « ông ý » nghe cung.

Em Quang Thy, Gò Công: Ý, ru em ngủ trên võng đứt thì làm sao mà ru hả em. Đừng đòi chị tặng hình em nhé. Chị giống chị hai của em đó mà, khỏi cần hình làm chi.

Em Lâm Vũ, Đà Nẵng: VH. không thể tan nát được, khi mà còn có các công dân anh dũng bảo vệ. Khi nào về qua Saigon nhớ ghé thăm Thư Viện em nhé. Bài cách làm rượu nếp đó thực hành không thành rượu nếp được vì sẽ bị chua. Bề chị sẽ kể lại cách chị đã làm ăn ngọt lắm em ạ.

Các em Việt Tuấn, Phú Yên — Nguyễn Trọng Thảo, Sài Gòn — Ngô thế Sự, Sài Gòn — Nguyễn văn Lộc, Sài Gòn — Trần Minh Trí, Tam Kỳ — Vũ Ngón, Qui Nhơn — Võ văn Hiệp, Sài Gòn — Lê thị Dung, Sài Gòn — Trường Giang, Nha Trang — Võ thị Thanh Hà, Cáy Quèo.

Chị đã nhận được thư các em. Xin cảm ơn và cầu chúc các em được luôn luôn vui vẻ.

Nhắn chung tất cả các em:

● Hiện nay tòa soạn đang lưu trữ một số thẻ GDTN của các em gồm có thẻ vừa làm xong và thẻ đã gửi cho các em nhưng nhà bưu điện hoàn lại vì tìm không thấy địa chỉ. Vậy ngày 13-8-72, nhân dịp đại hội phát giải văn chương, các em ngụ ở Saigon Gia Định. Chợ Lớn, tới 107 Đoàn thị Điểm tham dự đại hội, nhân tiện nhận thẻ luôn cho được nhanh chóng nhé.

● Các em đọc giả mới muốn gia nhập GDTN thì coi thẻ lệ đăng lại nơi số 46, rồi chép mẫu phiếu gửi về tòa soạn kèm theo 2 hình 4x6 là đủ rồi đừng cắt báo. Sở dĩ tòa soạn muốn các em chép là muốn cho báo các em dễ dàng khỏi bị hư và cũng tránh trường hợp gia đình nhiều anh chị em và đều muốn gia nhập khỏi phải mua nhiều số báo 46 để cắt lấy mẫu phiếu.

Bài nhận được từ ngày 24-7-72 đến hết ngày 29-7-72 của các em

Nguyễn Như Khôi. Thuận Thiên. Huy Linh Vũ. Đỗ văn Tý tự Tý Cận. Hoa Linh Vũ Lê văn Phúc. Minh Sang. Nguyễn văn Quang. Đặng. ngọc Khoa. Trang Ngọc Anh. Huyền Thương. Đan Trường Châu quang Tường. Nguyễn thị Nga. Bạc Hà. Nguyễn hữu Thanh. Nguyễn ngọc Quế. Lê ngọc Trường. Nhã Phương. Ngô ái Quốc. Phan công Tế. Thi Thi. Anh Sơn. Nguyễn Sa. Năm Hương. Hoài Sơn. Nguyễn văn Tiến. Nguyễn thị Tố Lan. Bạch Vân. Quỳnh Như Lan. Đỗ tú Khuyên. TVAT. Phan khương Thái. Nguyễn văn Sang. Nguyễn thị Giàu. Mây mùa Thu. Trương minh Trí. Thương ngọc Hải. Trần anh Dũng. HA3. Hoàng phi Hành. Nguyễn long Sang. Sao Sáng. Vạn Lý. Đặng tấn Đức. Nhật hùng Minh. Đặng Hoàng Lan. Đ.H.N. Tân. Lâm Vũ. Hà mộng Ái. Vũ văn Chương. Trần ngọc Sơn. Tê Tê Sa Mây. Hoa Linh Vũ. Nguyễn đình Nhuận. Ưu Tư. Sầu muôn Thuở. Kim Yến. Trần Ngọc Thạch. T.V Hùng. Cao thị Trí Trí. Đặng khánh Toàn. Hương Trang. Sao Đêm. Võ hồng Thu. Huyền hoa Tử. Nguyễn thị Thảo. Ngô ái Quốc. Nguyễn tiến Kiệp. Tư Gầy CVA. Huyền Vũ. Nguyễn đắc Thành. Minh Hoàng. Hoàng Hải Triều. Đan Huyền. Việt Tường. Đoàn văn Hùng Phong. Ngô Minh Hoàng. Nguyễn danh Nguyễn. Phạm hồng Phước. Hát Tê. Ngọc Anh. Hoài linh Vy. Lương chiêu Quang. Đặng ngọc Khoa. Lý như Sanh. Đoàn cư Anh. Trịnh công Truyền. Trần minh Kỳ. Phượng Vũ. Chúc Chít,

Quà tặng SINH NHẬT

